

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

FAKULTA TĚLESNÉ VÝCHOVY A SPORTU

Analýza herního výkonu

Bakalářská práce

Vedoucí bakalářské práce

PhDr. M. Buzek, CSc.

Zpracoval

Václav Kain

Březen 2009

Touto cestou bych chtěl poděkovat PhDr. Mariu Buzkovi, CSc. za odborné vedení bakalářské práce a dvouletého předávání poznatků o současném moderním fotbale.

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci zpracoval samostatně a použil jsem pouze literaturu uvedenou v seznamu literatury.

Václav Kain

Svoluji k zapůjčení své bakalářské práce ke studijním účelům. Prosím, aby byla vedena přesná evidence vypůjčovatelů, kteří musí pramen převzaté literatury řádně citovat.

Jméno a příjmení	<u>Číslo OP</u>	<u>Datum vypůjčení</u>	<u>Poznámka</u>

Obsah:

1. Úvod.....	5
2. Teoretická část.....	6
2.1. Herní výkon.....	6
2.1.1. Individuální herní výkon.....	6
2.1.2. Týmový herní výkon.....	7
2.2. Herní systémy.....	8
2.2.1. Obranné systémy.....	8
2.2.1.1. Zónová obrana.....	9
2.2.1.2. Osobní obrana.....	12
2.2.1.3. Kombinovaná obrana.....	12
2.2.1.4. Presinková obrana.....	13
2.2.1.5. Standardní situace – obrana.....	14
2.2.2. Útočné systémy.....	15
2.2.2.1. Postupný útok.....	16
2.2.2.2. Rychlý protiútok.....	17
2.2.2.3. Kombinovaný útok.....	18
2.2.2.4. Nátlaková hra.....	18
2.2.3. Přechodová fáze.....	19
2.2.3.1. Přechod z obrany do útoku.....	19
2.2.3.2. Přechod z útoku do obrany.....	20
3. Výzkumná část.....	21
3.1. Cíle práce.....	21
3.2. Úkoly práce.....	21
3.3. Metodika.....	22
3.3.1. Kvalitativní výzkum.....	22
3.4. Analýza jednotlivých utkání.....	23
3.4.1. Hráčské složení týmu.....	23
3.4.2. Francie – Rumunsko 0:0.....	24
3.4.2.1. Hodnocení útočné fáze.....	25
3.4.3. Francie – Holandsko 1:4.....	30
3.4.3.1. Hodnocení útočné fáze.....	31
3.4.4. Francie – Itálie 0:2.....	36
3.4.4.1. Hodnocení útočné fáze.....	37
4. Závěrečná část.....	42
4.1. Diskuze.....	42
4.2. Závěr.....	45
5. Seznam literatury.....	46
6. Přílohy.....	48

1. Úvod

Pro úspěšného trenéra v současném moderním fotbale je nezbytnou podmínkou správné hodnocení herního výkonu, ať už jednotlivce nebo celého týmu. Trenér jako prakticky myslící a prakticky jednající člověk, se subjektivně rozhoduje podle toho, jak vidí a chápe individuální a týmový herní výkon v utkání. Rozvoj a kultivace výkonu trenérem může být v souladu s touto objektivní realitou a jejím objektivním poznáváním, nebo může být klamnou iluzí ovlivněnou předsudky a minulými hráčskými zkušenostmi. Proto je správné vyhodnocení vzniklých herní situací či komplexních herních výkonů nezbytnou součástí znalostí vrcholového trenéra.

V naší práci se konkrétně zaměříme na zhodnocení herního výkonu z pohledu útočné situace.

Poukážeme na výsledky vycházející z naší analýzy a vyvodíme závěr pro neúspěšnou útočnou fázi hry francouzského týmu.

Na šampionátu, z pohledu přechodu z obranné do útočné fáze hry, převládaly rychlé protiútoky, proto určíme jakého útočného systému tým Francie využíval nejvíce a zhodnotíme jeho celkové herní pojetí.

Jsem si jist, že mi až zpracování této bakalářské práce a konkrétní zaměření na tuto tematiku přinese pro moji budoucí trenérskou činnost lepší orientaci a přehled v posuzování herního výkonu.

2. Teoretická východiska

2.1. Herní výkon

Buzek (2007) charakterizuje herní výkon jako aktuální projev specializovaných předpokladů hráčů (jako výsledek adaptace) v herních činnostech zaměřených na řešení herních úkolů v ději utkání.

Votík (2005) říká, že výkon hráče i týmu je dán určitým souborem faktorů, které jej podmiňují. Tyto faktory rozděluje na:

- Dispoziční – úroveň pohybových schopností a herních dovedností, kvalitu řídicí činnosti centrální nervové soustavy, psychických procesů a osobnostní i somatické charakteristiky.
- Situační – dány vnějšími podmínkami

Votík (2005) ve fotbale rozlišuje dva základní druhy herního výkonu:

- individuální herní výkon – IHV
- týmový herní výkon - THV

2.1.1. Individuální herní výkon

Dobry a Semiginovský (1988) vysvětluje individuální herní výkon jako pohybový akt, který je zaměřen na řešení specifického herního úkolu. Jakýkoliv akt nebo složitější pohybový celek, který se váže k řešení specifického konkrétního úkolu, je výsledkem učení, praxe a získaných zkušeností, představuje relativně trvalou změnu chování a jednání, je označován jako herní dovednost.

Votík (2005) říká, že zkvalitnění individuálního herního výkonu v tréninkovém procesu se projeví změnou kvality týmového herního výkonu.

Navara (1986) bere herní výkon hráče jako zvláštní druh určitého výkonu v průběhu utkání, který se projevuje schopností individuálně i kolektivně řešit herní situace za využití kondičních, technických, taktických a psychických předpokladů hráče.

2.1.2. Týmový herní výkon

Votík (2001) uvádí, že týmový herní výkon je sice podmíněn individuálními herními výkony všech členů mužstva, ale není jejich pouhým souhrnem. Jednotlivé individuální herní výkony se navzájem doplňují, kompenzují a podléhají také vzájemnému regulačnímu působení.

Dobrý a Semiginovský (1988) tvrdí, že týmový herní výkon je založen na individuálních herních výkonech, které podléhají vzájemnému regulačnímu působení. Týmový herní výkon má své determinanty, na které působíme při rozvoji a kultivaci herního výkonu v tréninkovém procesu i v utkání.

Patří k nim tyto determinanty:

- a) sociálně psychologické
 - týmová dynamika
 - sociální koheze
 - komunikace a motivace
 - trenér v týmové komunikaci
- b) činnostní
 - činnostní koheze (semknutost družstva)
 - činnostní participace (podíl jednotlivce na utkání)

Podle Buzka (2007) strukturální pochopení podstaty individuálního a týmového výkonu, jeho jednotlivých faktorů, determinant, umožní trenérovi pozorovat, popisovat a hodnotit výkon, následně konkretizovat obsah tréninkového procesu a formulovat cíle, reálně dosažitelné jednotlivcem a celým týmem.

2.2. Herní systémy

Systémem hry se rozumí způsob organizace hry družstva uplatňovaný v rámci a v podmínkách určitého rozestavení. Každý systém je charakterizován vzájemnou dělbou činností a organizací součinnosti mezi jednotlivými hráči i řadami, který vyplývá z hráčských rolí v určitém systému. Děje se tak v podmínkách, které jsou dány rozestavením hráčů a limitovány individuální i týmovými dispozičními a situačními faktory v průběhu utkání.

Pro volbu systému hry je rozhodující struktura dispozičních faktorů individuálních (úroveň herních dovedností, pohybových schopností, míra zkušeností a schopností je využívat, úroveň herního myšlení atd.), dispozičních faktorů týmových (tvořena skladbou, mozaikou individuálních dispozičních faktorů, dávajících předpoklady k určitému systému hry, k jeho pojetí a stylu vlastní realizace) a situačních faktorů (individuální a týmové dispoziční faktory soupeře, vývoj utkání, klimatické podmínky, terén, důležitost utkání, vliv masmédií, způsoby rozhodování. Kriteriem pro dělení systémů je organizace činnosti hráčů, z nichž pro každou jsou charakteristické odlišné cíle a úkoly, a na základě těchto kritérií v současné době dělíme systémy na útočné a obranné.

(Votík, 2003)

2.2.1. Obranné systémy

Votík (2005) vidí základ v úspěšné obrany v dobré organizovanosti a cílevědomé součinnosti všech hráčů kvalitně připravených po technické, taktické, kondiční i psychické stránce.

Bedřich (2006) dodává, že jde o cílevědomou spolupráci všech hráčů, kteří se zapojují do bránění ihned po ztrátě míče.

Podle Choutky (1968) obranná fáze začíná v okamžiku, kdy družstvo ztratilo míč a končí opětným jeho získáním. Jako hlavní úkol obranné fáze uvádí zlikvidování útoku soupeře a vytváření tak podmínek pro úspěšnou útočnou hru. Z principálního hlediska nemůžeme považovat obranu za pasivní fázi hry, jejímž cílem by byla pouhá destrukce, rozbití soupeřova útoku.

2.2.1.1. Zónová obrana

Zónová obrana je založena na zodpovědnosti každého hráče za určitý prostor. Důležitost se klade na kompaktnost chování celého družstva, součinnosti všech hráčů v obranné fázi hry, která předurčuje k postupnému zajišťování a přebírání hráčů soupeře.

V případě špatné spolupráce dochází ke ztrátě soudržnosti a celistvosti obrany mužstva.

Votík (2005)

Celá obranná strategie je odvislá od mnoha faktorů, které stanovují určité požadavky (herní úkoly) i podmínky pro jejich realizaci v utkání..

(Buzek, Procházka, 2003)

Lančí a kol. (1986) říká, že pokud-li se nezapojí některý z hráčů do obrany, vznikají v této řadě mezery a bránící prostor ztrácí na soudržnosti a celistvosti.

Buzek, Procházka (2003) uvádí jako základní principy zónové obrany:

1. Aktivní obranu – v obraně nesmíme reagovat pasivně

- iniciativa v situacích 1:1, vyhledávat osobní souboje
- donutit soupeře k chybám
- pohyb směrem k míči, důležitost zisku míče
- aktivitu k jakémukoliv aktivnímu hráči soupeře v obranné zóně

2. Kompaktní a koordinovaný pohyb

- takticky řízený pohyb všech hráčů směrem k míči, včetně hráčů vzdálených od těžiště hry (jako důsledek je vyšší počet hráčů v blízkosti míče, což umožňuje zdvojovat příp. ztrojovat soupeře s míčem – konstruktivně odebírat míč).
- vědomá reorganizace pohybu obranného bloku podle aktivity a záměrů útočícího soupeře

a) pohyb celku

Řízeným pohybem celého obranného tvaru, těsnějším vzájemným rozestavením jednotlivých herních formací, zúžením i zkrácením obranného prostoru.

b) pohyb částí celku

Koordinovaným pohybem jednotlivců a skupin uvnitř obranného seskupení (přístupováním a odstupováním od soupeře, obrannými trojúhelníky, přebíráním soupeře, napojením se na pohybujícího se útočníka)

c) rychlý pohyb obrany vpřed jako celku

Uvolňuje se tak prostor kolem pokutového území a posunuje aktuální nebezpečí dále od vlastní branky a přenáší těžiště hry k brance soupeře.

Usnadňuje dodržet soudržnost v obranné fázi hry nejen na vlastní polovině, vytváří předpoklady pro zužování herního prostoru, umožňuje rozhodnější a včasější napadání soupeře s míčem.

3. Vzájemná komunikace jako vzájemný koučink

který pomáhá v orientaci hráčů po hřišti, usnadňuje koordinovaný pohyb celého obranného bloku i jeho jednotlivých částí ve specifických herních situacích.

Základními informačními zdroji jsou hráči s největším přehledem (brankář – střední obránce – střední záložník – útočník), jejich jasné a jednoduché pokyny zpřesňující organizaci obranné činnosti.

Lanči a kol. (1986) dělí zónovou obranu podle stupně aktivity a výchozího postavení na:

1. Staženou obranu

Ta je zaměřena na bránění vlastní poloviny hřiště, kam se okamžitě po změně fáze hry přemísťují všichni hráči. Tento způsob může lépe zabránit střelbě z blízké a střední vzdálenosti. Na jednu stranu omezuje soupeři přechod do rychlého protiútoků a na druhé straně vytváří podmínky při změně fáze hry pro rychlý protiútok.

Nevýhodou je, že uplatňuje tlak na soupeře pouze na vlastní polovině a před vlastní brankou.

2. Vysunutou obranu

Vysunutá obrana je organizována tak, aby usměrnila útok soupeře do vymezených území, kde se bránící družstvo snaží získat míč, popřípadě donutit soupeře k nepřesnostem.

Zároveň se zvyšuje podíl aktivně bránících hráčů, včetně hráčů útočné řady. To vyžaduje vysunutí obrany do středu hřiště, v některých případech do blízkosti pokutového území.

Tento způsob obrany lze volit v různých herních situacích, nejčastěji po postupném útoku soupeře, kdy větší počet hráčů je na polovině soupeře.

Obecné výhody systému zónové obrany

- nekomplikovaná zraková kontrola útočících hráčů
- možnost úspěšného vytlačení soupeře k pomezním čarám
- snazší možnost napravení chyby hráčů v poli (zajišťováním, přebíráním) – neplatí plně pro obrannou řadu při hře v jedné linii.
- umožňuje přechod na presinkové způsoby bránění
- při hře obranné řady v jedné linii lepší možnost efektivnějšího využití hráčů pro útočnou fázi

Obecné nevýhody systému zónové obrany

- snížená kontrola pohybu hráčů mimo těžiště hry, mimo prostor herní situace
- větší nároky na orientační schopnosti při rychlých a opakovaných změnách těžiště hry
- nedostatečné zajištění šířky hřiště, možnost zhoršeného obsazování prostor podél pomezních čar
- při hře obranné řady v jedné linii zhoršení možnosti zajišťování hráčů této řady do hloubky

(Votík, 2005)

2.2.1.2. Osobní obrana

V systému osobní obrany každý hráč bez výjimky obsazuje osobně určeného protihráče. V současném pojetí hry se tento způsob bránění téměř nevyskytuje. Zásad osobního bránění je v plné míře využito v kombinované obraně. Krátkodobě se kolektivní osobní obrany využívá jen v některých úsecích hry, např. při přerušené hře, při výrazné převaze nad soupeřem a snaze odebrat mu míč.

Výhody systému osobní obrany

- aktivní tlak na všechny hráče soupeře
- maximální koncentrace při bránění
- aktivní přístup k vlastní hře.

Nevýhody systému osobní obrany

- v případě neúspěšnosti osobního bránění je obrana otevřená a propustná
- větší obtížnost vzájemné obranné spolupráce hráčů družstva
- zvýšené nároky na kondiční přípravu
- proti rychlým, technicky vybaveným hráčům se velmi snižuje úspěšnost osobního bránění

(Lanči a kol., 1986)

2.2.1.3. Kombinovaná obrana

Podle Lančeho (1986) můžeme chápat kombinovanou obranu jako reakci na zvyšování útočné fáze a vysoké technické úrovně, především nejlepších hráčů v družstvu. To vyvolalo nutnost co nejúčinněji a nejlépe eliminovat tyto hráče od součinnosti s ostatními spoluhráči i od úspěšného zakončení střelbou. Proto dochází k tomu, že určitý počet hráčů brání osobně a určitý počet hráčů územně (zónově).

Poměrem počtu osobně a územně bránících hráčů jsou dány různé varianty kombinovaných obran. Proměnlivost systému kombinované obrany je chápána jako změna ve způsobech obsazování během útočné akce soupeře, tudíž se mění i počet osobně a územně bránících hráčů.

Jako cíl kombinované obrany vidí v narušování útočné činnosti soupeře těsným obsazováním hráčů, především těch, kteří se dostávají do prostorů z hlediska střelby.

Výhody systému kombinované obrany

- účelně využívá prvků zónové i osobní obrany
- eliminuje činnost vysunutých hrotových hráčů útočné řady
- zvyšuje tlak na soupeře – nutí ho k náročnější činnosti – k chybám
- vytváří předpoklady pro přechod do rychlého protiútoků
- agresivní pojetí zvyšuje úspěšnost obranné fáze

Nevýhody systému kombinované obrany

- zvýšená soustředěnost na hráče bez míče v pásnu ohrožení vlastní branky
- problémy v součinnosti hráčů osobně a zónově bránících (možnost ztráty kompaktnosti – do hloubky i do šířky)
- nedokonalost při vzájemném zajišťování
- náročnost realizace obranných kombinací
- možnost odlákávání osobně bránících hráčů za účelem vytváření volných prostorů pro přihrávku či střelbu

(Votík, 2005)

2.2.1.4. Presinková obrana

Presinková obrana je aplikovaná za účelem rychlého získání míče a eliminace nebo předcházení tlaku soupeře. Její realizace je možná ve všech prostorech hřiště (nejčastěji

v útočném a středním pásmu). Efektivita presinkové obrany závisí na zkrácení a zúžení herního prostoru pro soupeře, na úspěšnosti v obranných herních činnostech (na užití agresivitě) respektive na schopnosti vytvoření časového a prostorového deficitu pro soupeře (předpokladu k chybě v technice i taktickém chování).

(Bedřich, 2006)

2.2.1.5. Standardní situace - obrana

V určitém ohledu platí vztah, že čím vyšší výkonnostní úroveň soutěže, tím podstatněji ovlivňují situace vstřelení branek. Obecně vzato 25 – 35 % branek je dosahováno buď přímo nebo nepřímo po standardních situacích.

(Buzek, Procházka, 2003)

Zásady správného přístupu k řešení standardních situací v obraně:

- Přesná organizace a disciplína
 - To znamená, že všichni hráči musí znát své úkoly (role), zhodnotit danou situaci a zaujmout to nejvhodnější postavení vyplývající z okamžitého i průběžného řešení.
 - Rychle reagovat na činnost soupeře, obsadit kritické herní prostory, věnovat některým hráčům soupeře zvýšenou pozornost.
 - Nechybovat a donutit soupeře k chybám.

- Pozornost k detailům a vycházet ze situačního i činnostního obsahu.

- Přípravenost , ostražitost, bdělost, pohotovost, rychlá reakce
 - Hráči musí být akčně pohotoví na vzniklou situaci, která v krátkém okamžiku rozhoduje o všem. Může tak vše získat a nebo všechno ztratit.

- Variabilita, přizpůsobivost

- Přizpůsobit herně pohybovou činnost v průběhu řešení, odhalovat klamné manévry soupeře (klamné náběhy, klamné obsazování prostoru, klamné rotace hráčů)

Organizace obrany při rohovém kopu:

Postavení hráčů, včetně brankáře musí reagovat na:

- Jednotlivé způsoby provedení rohového kopu (vnitřní a vnější rotace)
- Místo usměrnění míče (bližší tyč, střed branky, vzdálenější tyč, před pokutové území)
- Kombinační řešení „na krátko“, dlouhou přihrávkou apod.

Základním požadavkem je obsadit nejdůležitější herní prostory a potenciálně nebezpečné hráče soupeře. Toho dosáhneme organizací kombinované obrany a zónové obrany.
(Buzek, 2003)

2.2.2. Útočné systémy

Útok je jednou ze dvou hlavních fází hry, který začíná okamžikem, kdy kterýkoliv hráč mužstva získá za jakýchkoliv okolností míč a končí v okamžiku ztráty míč.
(Matoušek, 1973)

Votík (2005) dodává, že základem účinné útočné hry je spolupráce všech hráčů družstva, která se projevuje v útočných herních kombinacích, jejichž základem jsou co nejlépe osvojené útočné herní činnosti jednotlivce jak po stránce technické, tak taktické.

2.2.2.1. Postupný útok

Je uplatňován proti dobře organizované obraně soupeře. Je založen na kombinaci většího počtu hráčů, vyžaduje kompaktnost týmu. Úspěšnost je podmíněna technicko a taktickou úrovní hráčů s důrazem na herní činnosti jednotlivce (pohyb hráče bez míče, vedení míče, přihrávka, zpracování míče) respektive schopnostmi častého střídání rytmu a těžiště hry po časově vymezené mezihře ve středním pásmu – středové zóně hřiště. Kladem postupného útoku je kontrola míče (možnost mezihry), stupňování tempa kolektivního útočení a možnost následného přechodu do nátlakové hry, možnost střídání variabilních útočných prostředků. Nedostatkem je poměrně malý prostor na útočení, dostatek času k reorganizaci obrany soupeře, po ztrátě míče je možnost rychlého protiútoku soupeře apod. (Bedřich, 2006)

Zakládání postupného útoku

Vytváří-li se již vlastně v průběhu obranné fáze, nezbytná je rychlá myšlenková přeorientace, nutnost sladění myšlení hráčů z hlediska uvolňování hráčů pro přihrávku, výběr místa, nejúčelnější přihrávky. Nejoptimálnější místo pro založení útoku je u postranních čar na úrovni pokutového území a středu hřiště, dále uprostřed vlastní poloviny a na polovině soupeře.

Vedení postupného útoku

Plynule navazuje na založení útkou, z hlediska prostoru se vztahuje k prostřední třetině hřiště. Na vedení útoku se podílejí téměř všichni hráči, vedle středových hráčů i krajní obránci, křídelní útočníci, ale i střední obránci.

Nejúspěšnější prostředky jsou přenášení těžiště hry, střídání tempa hry, využívání křídelní hry.

Zakončení postupného útoku

Je rozhodujícím kritériem účinnosti útoku. Úspěch je závislý na zahájení a následném vedení útoku. Při zakončení rozlišujeme dvě části a to: - Vytvoření střelecké situace, - její využití a vlastní zakončení.

Lanči (1986)

2.2.2.2. Rychlý protiútok

Systém rychlého protiútku je založen na co nejrychlejší proniknutí k soupeřově brance (na 2-3 přihrávky) do jeho nezorganizované obrany. Základem je rychlost, jednoduchost, přímočarost a využívá se momentu překvapení.

(Votík, 2005)

Buzek (2008) uvádí rychlé útoky jako silnou zbraň současného fotbalu, neboť dle statistiky UEFA padlo na ME 2008 35 % branek z rychlých protiútoků.

Beránek (1997) má rychlý protiútok za nejprogresivnější formu útočné činnosti.

Kačáni (1988) hráč nebo skupina hráčů hned po získání míče co nejrychleji vyráží k soupeřově brance a zakončuje útok střelbou, často při vlastní početní převaze nebo při rovnosti hráčů proti nezorganizované obraně soupeře.

Zakládání rychlého protiútku

Hráči se v daleko větší míře musí koncentrovat na tuto činnost již v průběhu obranné fáze, založení útoku má rozhodující vliv na úspěšnost celé akce. Nejčastěji je zakládání prováděno po získání míče ve středu hřiště, v obranném pásmu soupeře po nepřesné přihrávce nebo po neúspěšném vedení či obcházení soupeře, po soupeřově nevhodně vedené postupném útoku, po neúspěšném nebo nevhodně zakončeném útoku střelbou, po úspěšném zásahu soupeřova brankáře, po neúspěšné standardní situaci soupeře, po rychle provedené vlastní standardní situaci.

Vedení rychlého protiútku

Vedení rychlého protiútku je charakterizováno rozmanitým použitím herních činností jednotlivce a útočných kombinací. Spolupráce je zaměřena především na využití uvolněných prostorů, zejména na polovině soupeře.

K základním prostředkům patří rychlé přihrávky na střední vzdálenost, dlouhé kolmé přihrávky na nabíhající vysunuté hráče, jednoduché kombinace přihrávkami prvním dotykem a individuální řešení situace.

Zakončení rychlého protiútku

Zakončení přímo souvisí se způsobem vedení rychlého protiútku. Nejčastěji se jedná o uvolnění po dlouhých kolmých přihrávkách, o zpracování míče, zakončení střelbou nebo o volbu finální přihrávky na nabíhající spoluhráče.

(Lanči, 1986)

2.2.2.3. Kombinovaný útok

Je založen na spojení a využití typických struktur postupného útoku a rychlého protiútku. Různé varianty prolínání těchto systémů hry např. znamenají, že útok je založen jako postupný, ale soupeř se dopustí chyby, která umožňuje zakončit rychlým protiútokem. Nebo může být útok založen jako rychlý protiútok, avšak soupeř stačí zareagovat, a tak fáze vedení a zakončení je realizována formou postupného útoku.

(Votík, 2003)

2.2.2.4. Nátlaková hra (útočný presink)

Hráči preferují přímočarost ve vedení útoku se záměrem stupňovat tlak (presink) na obranu soupeře, soupeře dezorientují a nutí k vytváření chyb. Hra se vyznačuje vysokým tempem,

zapojením všech hráčů a jejich zdravou agresivitou, kolmými finálními či dlouhými přihrávkami do „ohně“, častou střelbou apod.

2.2.3. Přechodová fáze

V přechodové fázi vidí Lička (2007) každodenní starost trenéra, jak najít rovnováhu mezi obrannou a útočnou činností a své mužstvo co nejlépe připravit po taktické stránce, aby zvládlo kritické momenty utkání tj. „přechodovou fázi“.

To znamená získání míče a přechod z obranného do útočného postavení a naopak, ztráta míče a rychlý návrat z útočného do obranného postavení. Skutečnost, že v tomto krátkém časovém úseku 6-8 sekund padá až 60 % všech dosažených gólů, zdůrazňuje význam přechodové fáze na konečný výsledek zápasu.

2.2.3.1. Přechod z obrany do útoku

Přechod z obrany do útoku je východiskem pro vlastní útočnou fázi hry. Na kvalitě založení útoků zpravidla závisí úspěšnost celé akce, a proto je význam této fáze značný. Reorganizace celého mužstva musí proběhnout rychle, aby se hráči, který získal míč, vytvořily možnosti pro založení protiútoku (Matoušek, 1973).

Lička (1998) říká, že konstruktivně získané míče, na které navazuje plynulý přechod řešený individuálně nebo kombinačně je rozhodujícím a dominantním východiskem pro rychlý protiútok do nezorganizované obrany soupeře.

Choutka (1968) doplňuje poznámkou, že přechod z obrany do útoku se má provádět rychle a bezpečně. Dodržování těchto zásad je nezbytné, protože obě vyjadřují hlavní taktický úkol, na jehož realizaci se má podílet každý jednotlivec.

Způsob zakládání útoků má rovněž velký význam. V moderní hře je výhodné používat co největšího množství variant. Jejich výběr nemá být šablonovitý, ale má vycházet důsledně z konkrétních podmínek herní situace. Způsob zakládání útoku má být nejen rychlý a bezpečný, ale i překvapivý. Proto se od hráčů, podílejících se na zakládání útoků, vyžaduje, aby dovedli důkladně ocenit momentální situaci na hřišti a aby volili neúčelnější způsob.

2.2.3.2. Přejchod z útoku do obrany

Tato fáze začíná okamžikem ztráty míče, vystřelením na branku, porušením pravidel, chybnou přihrávkou apod. Při začátku obranné fáze je třeba rychle přeorganizovat celé mužstvo pro obranu branky. Přejchod z útoku do obrany se má uskutečnit rychle, plynule a koordinovaně. Každý hráč musí jednat klidně, zodpovědně, musí znát své místo a roli v této fázi hry, orientovat se a zachovat si přehled o nejsložitějších situacích (Matoušek, 1973).

Choutka (1968) vnímá jako hlavní úkol přechodu z útoku do obrany zpomalování soupeřova postupu a uvádí dvě zásady, jimž by se měli podříditi všichni hráči bez ohledu, na kterém místě v družstvu hrají. Jsou to:

- potřeba použít všech prostředků, aby byly útočné akce zpomaleny
- již v průběhu obrany soustředit pozornost na rychlé založení útočné akce

Matoušek (1973) vidí jako konec fáze přechodu z útoku do obrany v okamžiku, kdy jsou všichni hráči na svých místech, kdy obrana je celistvá a zorganizovaná.

3. Výzkumná část

3.1. Cíl práce

Cílem bakalářské práce je analýza herního výkonu na týmu Francie na Mistrovství Evropy 2008 z pohledu útočné fáze. Zapojení jednotlivých hráčů do herních činností a jejich vzájemná součinnost, ze které určíme možné příčiny neúspěchu útočné fáze hry.

Bude nás zajímat především jakého útočného systému využíval tým Francie nejvíce, kdo a kolik hráčů se v průměru zapojilo do útočných akcí. Dále se zaměříme na využití prostoru v útočné fázi hry, ať už z hlediska zakončení nebo finální přihrávky. Z analýzy vyvodíme úsudek ze vzájemné spolupráce hráčů, kdo a s kým spolupracoval nejvíce a jejich útočnou aktivitu.

Z toho poté vyvodíme závěr pro naši konečnou analýzu. Jednotlivé útočné akce, které byly zakončeny střelbou, rozebereme v grafickém záznamu.

3.2. Úkoly práce

1. Vyhodnocení jednotlivých utkání
2. Zhodnocení útočných herních situací (zapojení hráčů do útoku, typ útoku, vzájemná součinnost)
3. Zhodnocení střeleckých situací (zakončení, prostor střelby, prostor finální přihrávky, druh finální přihrávky a nejčastějšího distributora finálních přihrávek)

3.3. Metodika

Pro moji práci jsem získával informace za použití videozáznamů jednotlivých utkání týmu Francie na Mistrovství Evropy 2008 v Rakousku a Švýcarsku.

K analýze vybraných ukazatelů jsem použil metodiku vědeckého pozorování.

V předložené práci byla použita nejdostupnější observační technika a to metoda nepřímého pozorování.

Psotta (2003) uvádí, že systematické pozorování pohybové aktivity je deskriptivním výzkumem a jednou z metod hodnocení lidského pohybu. Tato metoda je široce použitelná, předmětem pozorování může být hráč nebo celé mužstvo.

Dále uvádí, že tato metoda není samozřejmě ideální a má pro kvalitu získaných údajů své výhody i nevýhody. Jako výhodou nepřímého pozorování z videozáznamů, vidí v umožnění hodnocení bez časového stresu a jiných rušivých faktorů prostředí, navíc s možností opakovaného pozorování stejných sekvencí. Další výhodou je zabránění poklesu pozornosti a celkové únavy na kognitivní výkon pozorovatele.

Nevýhodou nepřímého pozorování z videozáznamů je, že nemůžeme zachytit pohyb a činnosti všech hráčů na celé ploše v daném okamžiku a je tak možné částečné zkreslení.

Každé utkání a jednotlivé části utkání byly důkladně sledovány několikrát pro, co nejpřesnější grafický záznam a analýzu.

3.3.1. Kvalitativní výzkum

Kvalitativní analýza je definována jako systematické pozorování a posouzení kvality pohybové činnosti s následnou intervencí do edukačního procesu s cílem zlepšit pohybový výkon.

Hendl (1997) uvádí, že síla kvalitativních dat spočívá v tom, že jsou přirozeně uspořádaná a popisují každodenní život (v naší práci obrannou a útočnou fázi hry), přičemž kontext dění není od nich odštěňován. Mají být bohatá a holistická a popisovat podrobnost případu za delší časový interval.

Modelem kvalitativní analýzy našeho výzkumu je pozorování jednotlivých situací, které vedly k ohrožení vlastní branky i branky soupeře a jejich rozboru.

3.4. Analýza jednotlivých utkání

3.4.1. Hráčské složení týmu

Tým Francie se probojoval na šampionát z kvalifikace skupiny „B“ z druhého místa za první Itálií, kde v konečném součtu získal 26 bodů za 8 výher, 2 remízy a 2 porážky s konečným skóre 25:5.

Dvojnásobný mistr Evropy z let 1984 a 2000 se vydal na evropský šampionát ve Švýcarsku a Rakousku v tomto 25 členém složení:

Trenér: Raymond Domenech

Brankáři: Gregory Coupet, Sebastian Frey, Steve Mandanta

Obránci: Eric Abidal, Jean-Alain Boumsong, Francois Clerc, Patrice Evra, William Gallas, Willy Sagnol, Sebastien Squillaci, Lilian Thuram

Záložníci: Lassana Diarra, Mathieu Flamini, Claude Makelele, Florent Malouda, Samir Nasri, Frank Ribéry, Jérémy Toulalan, Patrick Vieira

Útočníci: Nicolas Anelka, Karim Benzema, Batefimbi Gomis, Sidney Govou, Thierry Henry

K oporám týmu měli patřit nejzkušenější hráči, co se týče do počtu startů za národní mužstvo, Lilian Thuram 140, Patrik Vieira 105, a nejlepší střelec reprezentace Thierry Henry 100. Přidáme-li k nim ještě Claudeho Makeleleho a Zinedina Zidana, který skončil mnohem dříve, můžeme hovořit o nešťastném konci jedné zlaté generace.

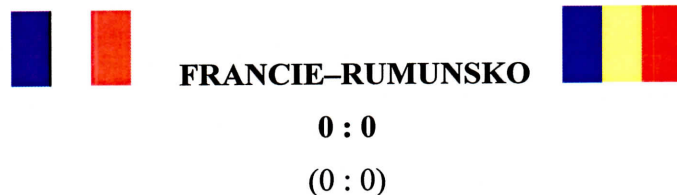
Francie absolvovala před vstupem na šampionát pět přípravných utkání, ve kterých dali hráči ze země galského kohouta pouze dva góly ze hry. Otázkou tedy bylo, zda se probudí někdo z kanonýrů nebo Francie vyvěsí inzerát „hledá se střelec“ a rozloučí se se šampionátem?

Ještě před začátkem Eura přišla francouzská záloha o velkou ztrátu. Zraněný Patrick Vieira nestačil doléčit zraněný stehenní sval. Trenér Raymond Domenech povolal za Vieiru jako náhradu Mathieua Flaminiho. Další změnu doznal kádr, když Domenech povolal místo Djibrila Cissého nováčka Batefimbiho Gomise. Pro Euro dostal důvěru také brankář Marseille Steve Mandanta.

Hvězdou francouzského týmu měl být Franck Ribéry, který měl nahradit Zinedina Zidana. Cíle pro šampionát byly jednoznačné. Po posledním mistrovství světa, kde postoupil francouzský výběr až do finále, bude každé umístění pod branami finále neúspěchem.

Tým Francie byl naložován společně s Holanďany, Rumuny a Italy do skupiny „C“, do tzv. skupiny smrti.

3.4.2. Francie – Rumunsko

9.června 2008, Curych, 18:00

Stadion: Letzigrund Stadion (kapacita: 30000 míst)

Návštěva: 30000 diváků

ŽK: 51.Sagnol – 40.Contra, 27.D. Niculae, 43.Goian.

Rozhodčí: Mejuto González - Jiménez, Guadamuro (všichni Šp.).

Sestavy:

Francie: Coupet - Sagnol, Thuram, Gallas, Abidal - Ribéry, Toulalan, Makelele, Malouda - Benzema (78. Nasri), Anelka (72. Gomis). Trenér: Domenech.

Rumunsko: Lobont - Contra, Tamas, Goian, Rat - Cocis (64. Codrea), Radoi (90.+3. Dica), Chivu - Nicolita, Mutu (78. M. Niculae) - D. Niculae. Trenér: Piturca.

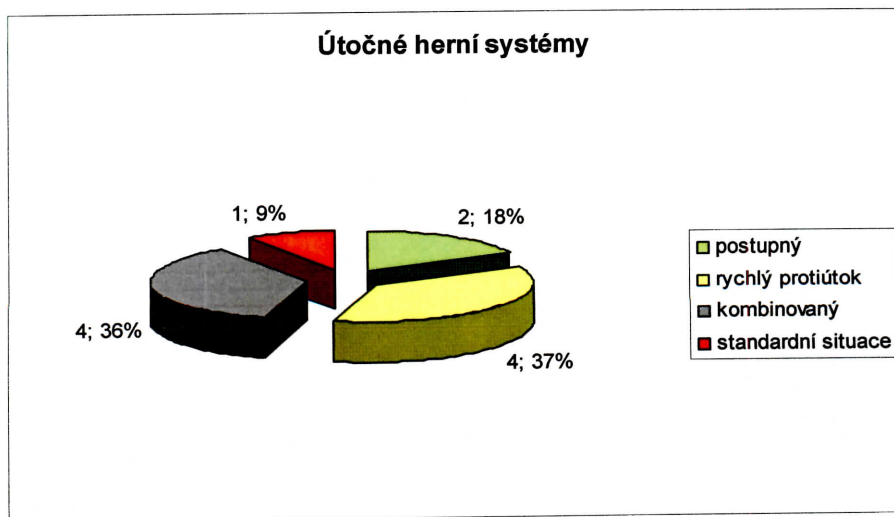
Tabulka č. 1 – Obecně platné statistické ukazatele zápasu

Francie	Statistiky zápasu	Rumunsko
0	Góly	0
1	Žlutá karta	3
0	Červená karta	0
11	Střely celkem	7
1	Střely na branku	0
22	Faul	17
3	Roh	3
1	Ofsajd	1
35'8''	Držení míče (čas)	29'46''
55 %	Držení míče (%)	45%

3.4.2.1. Hodnocení útočné fáze

Nejprve jsem zhodnotil poměr použitých útočných systémů v jednotlivých utkání. Přechod z obrany do útoku byl veden převážně buď rychlým protiútokem nebo kombinovaným útokem (graf.č.1). Vybral jsem a použil pouze ty, které představovaly určité nebezpečí pro branku soupeře tzn. akce zakončené střelbou.

Graf č. 1 - Kvantita jednotlivých útočných systémů

Poté jsem se zaměřil na jednotlivé herní systémy, ve kterých bylo zkoumáno, kolik a kteří hráči se zapojili do útočné akce, kolik přihrávek bylo potřeba k zakončení a dobu trvání útočné akce, která začínala konstruktivním ziskem míčem.

Tabulka č. 2 - Rychlé protiútoky

Minutáž utkání	Počet zapojených hráčů	Počet přihrávek	Čas útočné akce (s)	Zapojení hráči do útoku
75.	1	0	2	Abidal
57.	3	2	7	Toulalan, Ribery
49.	2	1	10	Toulalan, Malouda
37.	3	2	12	Gallas, Ribery, Anelka

Tabulka č. 3 - Kombinované útoky

Minutáž utkání	Počet zapojených hráčů	Počet přihrávek	Čas útočné akce (s)	Zapojení hráči do útoku
9.	5	5	15	Thuram, Ribery, Toulalan, Benzema, Anelka
33.	7	8	26	Toulalan, Ribery, Benzema, Sagnol, Anelka, Makelele, Abidal
64.	4	3	10	Malouda, Toulalan, Anelka, Benzema
66.	3	2	14	Sagnol, Ribery, Toulalan

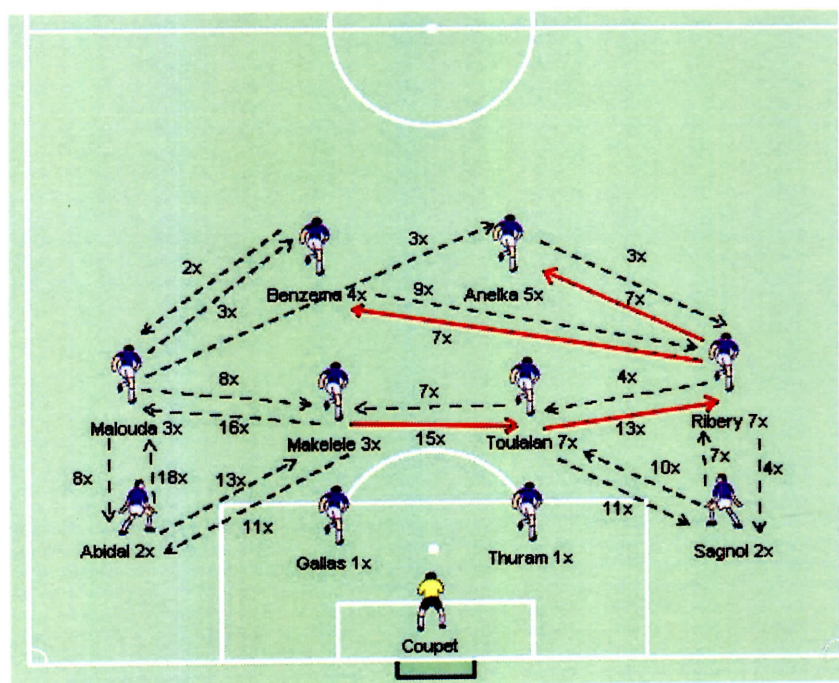
Tabulka č. 4 - Postupné útoky

Minutáž utkání	Počet zapojených hráčů	Počet přihrávek	Čas útočné akce (s)	Zapojení hráči do útoku
10.	3	4	15	Benzema, Ribery, Makelele
57.	5	5	18	Makelele, Malouda, Toulalan, Ribery, Anelka

Z výše uvedených výsledků nás zajímá především podíl jednotlivých hráčů na útočné hře týmu. Podle provedené analýzy se nejvíce na většině útoků podílel Franck Ribery (obrázek č. 1), celkem 7x, od kterého se také očekávalo, že převezme roli dirigenta útočné fáze po

Zinedin Zidanemu. Chuť hrát dopředu byla vidět i na Toulalanovi, který se podílel na útočných akcích stejným dílem. To dokládají statistiky firmy Castrol Index o zatížení stran hřiště, kdy z kompletních 23 vedených útoků, bylo 12 vedeno po pravé straně na úkor 6 útočných na straně Maloudovi a 5 útoků bylo vedeno středem hřiště. Vlastní výzkum prokázal, že Malouda byl nejvíce zatížen přihrávkami od Makeleleho a Abidala, kteří měli převážně defenzivní úkoly (obrázek č. 1). Spolupráce Maloudy s útočníky a jeho aktivní přechod do útoku byl minimální. Na hráče se také vznesla pozdější kritika. Vzájemná spolupráce jednotlivých hráčů dokládá vedení útočných akcí po pravé straně a nejvíce využívanou osu Makelele – Toulalan – Ribéry – Benzema, Anelka (obrázek č. 1).

Obrázek č. 1 - Zapojení hráčů do útoku a jejich útočná spolupráce

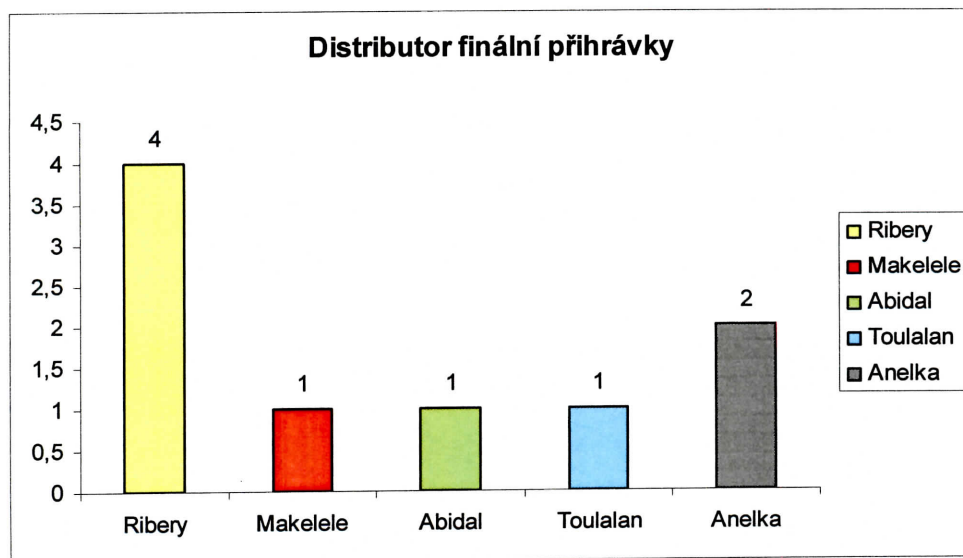
Dalším ukazatelem, proč nebyl tým Francie schopen dát gól, může být prostor střelby a prostor finální přihrávky.

Hlavním distributorem finální přihrávky byl Franck Ribéry (graf č. 2). Důležitějším faktem je druh finální přihrávky. Analýza (graf č. 3) ukázala, že většina finálních přihrávek byla na krátkou vzdálenost a že byly vedeny do středu hřiště před pokutové území, což vidíme na obrázku č. 3. To vedlo k přehučení středu hřiště a velkému snížení úspěšnosti útočných

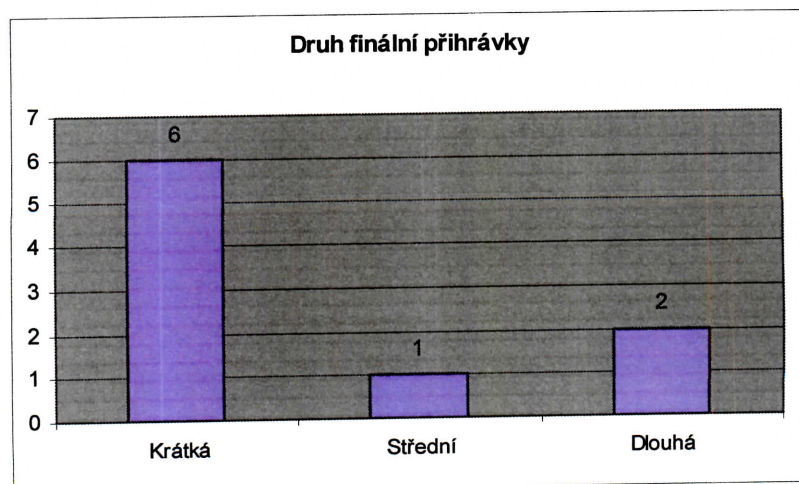
situací. Pro naše potřeby jsem rozdělil hřiště do jednotlivých sektorů. Většina střel byla provedena za hranicí pokutového území, tudíž ze střední vzdálenosti (obrázek č. 2). Prostor finální přihrávky jasně opět dokládá minimální využití pravé strany hřiště a komplexně křídelných prostorů (obrázek č. 3).

Grafický záznam jednotlivých útočných akcí viz. příloha č. 1-11.

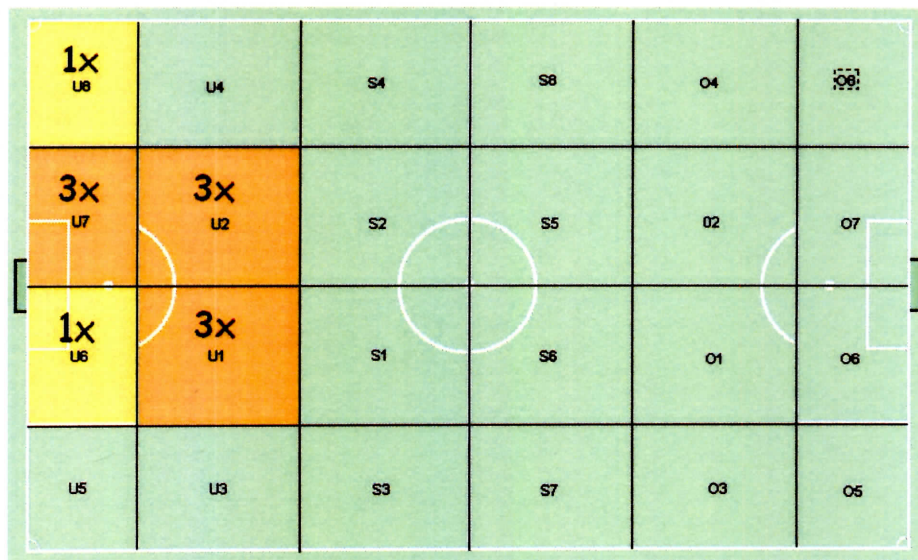
Graf č. 2 - Distributor finální přihrávky

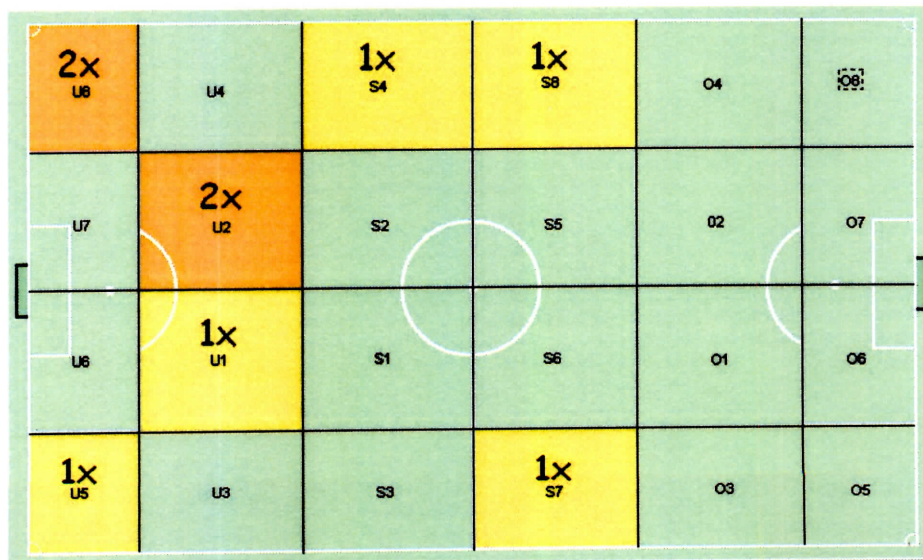
Graf č. 3 - Druh finální přihrávky

Obrázek č. 2 - Prostor střelby

Obrázek č. 3 - Prostor finální přihrávky

3.4.3. Francie – Holandsko

4 : 1

(1 : 0)

13. června 2008, Bern, 20:45

Stadion: Stade de Suisse Wankdorf (kapacita: 32000 míst)

Návštěva: 32777 diváků

Branky: 9. Kuijt, 59. Van Persie, 72. Robben, 90.+2 Sneijder - 71. Henry.

ŽK: 52.Ooijer – 34.Makelele, 83. Toulalan

Rozhodčí: Fandel - Kadach, Wezel (všichni Něm.)

Sestavy:

Nizozemsko: Van der Sar - Boulahrouz, Ooijer, Mathijsen, Van Bronckhorst - De Jong, Engelaar (46. Robben) - Kuijt (55. Van Persie), Van der Vaart (78. Bouma), Sneijder - Van Nistelrooij. Trenér: Van Basten.

Francie: Coupet - Sagnol, Thuram, Gallas, Evra - Govou (75. Anelka), Toulalan, Makelele, Malouda (60. Gomis) - Ribéry - Henry. Trenér: Domenech.

Tabulka č. 5 - Obecně platné statistické ukazatele zápasu

Holandsko	Statistika zápasů	Francie
4	Góly	1
1	Žlutá karta	2
0	Červená karta	0
16	Sřely celkem	23
9	Sřely na branku	9
17	Faul	17
2	Roh	6
0	Ofsajd	0
31'0''	Držení míče (čas)	28'0''
52 %	Držení míče (%)	48 %

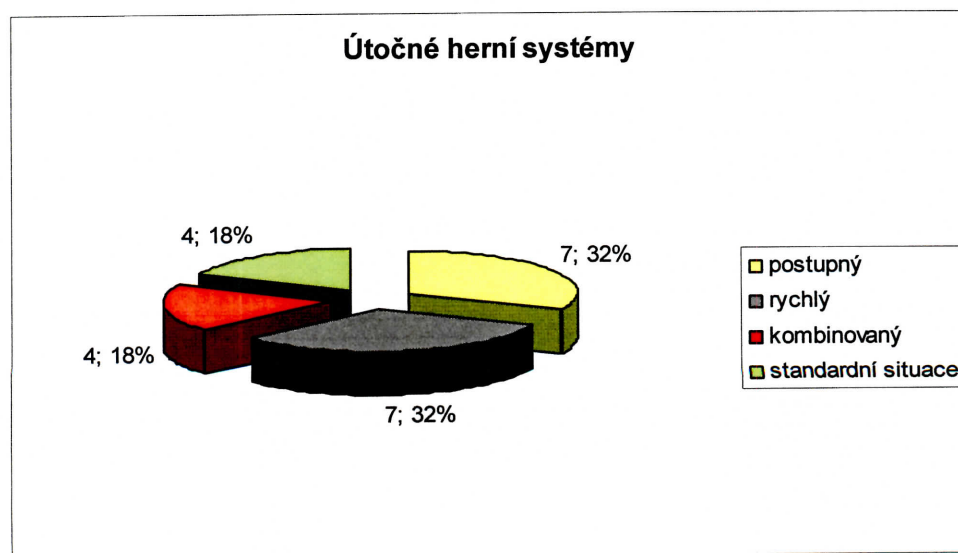
3.4.3.1. Hodnocení útočné fáze

Francouzi nastoupili do utkání s cílem eliminovat přednosti Holanďanů tzn. rychlý protiútok a ofenzivní sílu za Van Nisterlooie, což se jim zejména v první poločase povedlo. Tato zvolená taktika měla jedinou chybu a to, že pod tíhou eliminace soupeřových předností byla na její úkor slabá ofenzivní činnost Francouzů. Šlo o taktickou bitvu, ve které obě mužstva čekala v obranném bloku na útočnou činnost soupeře. Holanďané se pokoušeli překonat dobře zorganizovanou francouzskou obranu dlouhými nákopy na Van Nisterlooie.

Naproti tomu se Francouzi oproti zápasu s Rumunskem snažili více překonat obranu soupeře kombinační hrou přes křídelní prostory zejména po levé straně (obr.4). Finální přihrávka byla z velké části opět distribuována na krátkou vzdálenost. Poměr použitých herních systémů v tomto zápase dokládá, graf č. 4, postupnost útočné fáze hry Francouzů se snahou zapojení rychlých protiútoků.

Po prvním taktikou svázaném poločase, museli Francouzi otevřít hru a dostali soupeře pod tlak. Holanďané se spoléhali na rychlé protiútoky a na chybu soupeře, jehož výsledkem byly čtyři krásné góly.

Graf č. 4 - Kvantita jednotlivých útočných systémů

Tabulka č. 6 - Postupné útoky

Minutáž utkání	Počet zapojených hráčů	Počet přihrávek	Čas útočné akce (s)	Zapojení hráči do útoku
32.	4	5	23	Ribéry, Govou, Evra, Malouda
43.	4	3	13	Evra, Gallas, Makelele, Henry
54.	4	5	11	Sagnol, Govou, Henry, Malouda
78.	4	3	18	Anelka, Toulalan, Ribéry, Evra
85.	2	3	11	Ribéry, Henry
86.	4	4	11	Toulalan, Gomis, Anelka, Henry
90.+1.	5	6	21	Sagnol, Evra, Henry, Toulalan, Ribéry

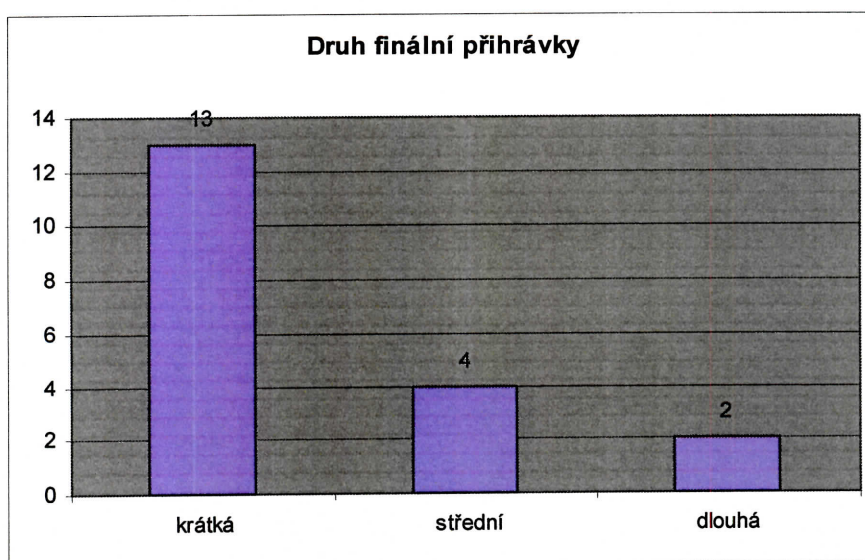
Tabulka č. 7 - Rychlé protiútoky

Minutáž utkání	Počet zapojených hráčů	Počet přihrávek	Čas útočné akce (s)	Zapojení hráči do útoku
34.	2	1	5	Malouda, Gallas
34.	5	3	10	Malouda, Ribéry, Evra, Henry, Govou
35.	2	1	7	Makelele, Ribéry
61.	2	2	11	Ribéry, Evra
61.	3	2	13	Ribéry, Evra, Gomis
71.	3	3	8	Sagnol, Govou, Henry
73.	1	0	3	Toulalan

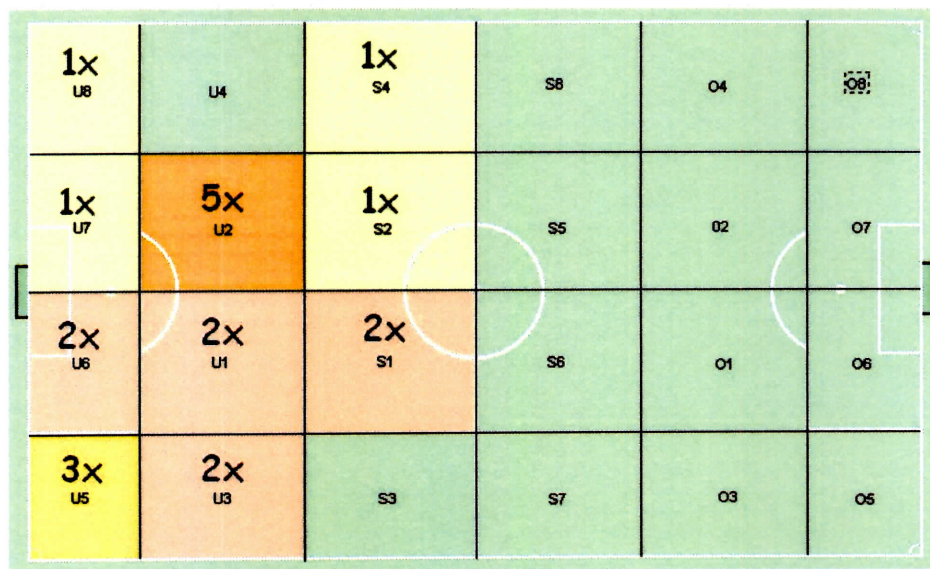
Tabulka č. 8 - Kombinované útoky

Minutáž utkání	Počet zapojených hráčů	Počet přihrávek	Čas útočné akce (s)	Zapojení hráči do útoku
5.	3	3	10	Ribery, Henry, Malouda
23.	3	2	9	Gallas, Sagnol, Govou
49.	4	2	8	Sagnol, Makelele, Govou, Toulalan
49.	5	2	12	Sagnol, Makelele, Govou, Toulalan, Henry

Graf č. 5 - Druh finální přihrávky

Obrázek č. 4 - Prostor finální přihrávky

Opět musíme poukázat na útočnou aktivitu Francka Ribéryho, který byl trenérem postaven do útoku, a který se na útočných akcí svého týmu podílel celkem 5x (graf č. 6).

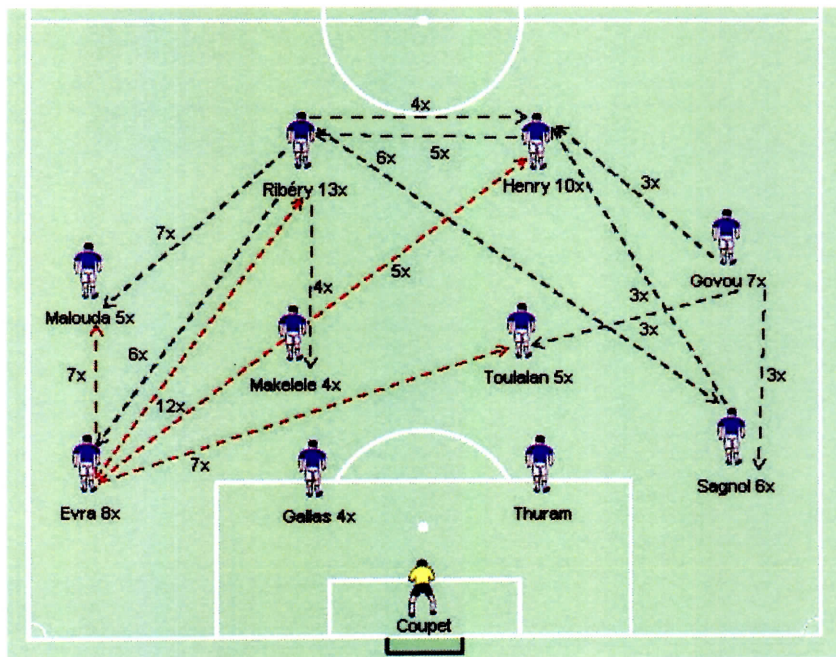
Do útočné fáze hry se velmi často zapojoval také pravý obránce Patrice Evra (obrázek č. 5), který po Ribérym (66 přihrávek), byl s 55 přihrávkami druhým nejaktivnějším distributorem.

Útočná snaha byla cítit i od Thierryho Henryho, který zatížil soupeřovu branku celkem 6 střelami, ale z toho jen 2 střely mířily na branku.

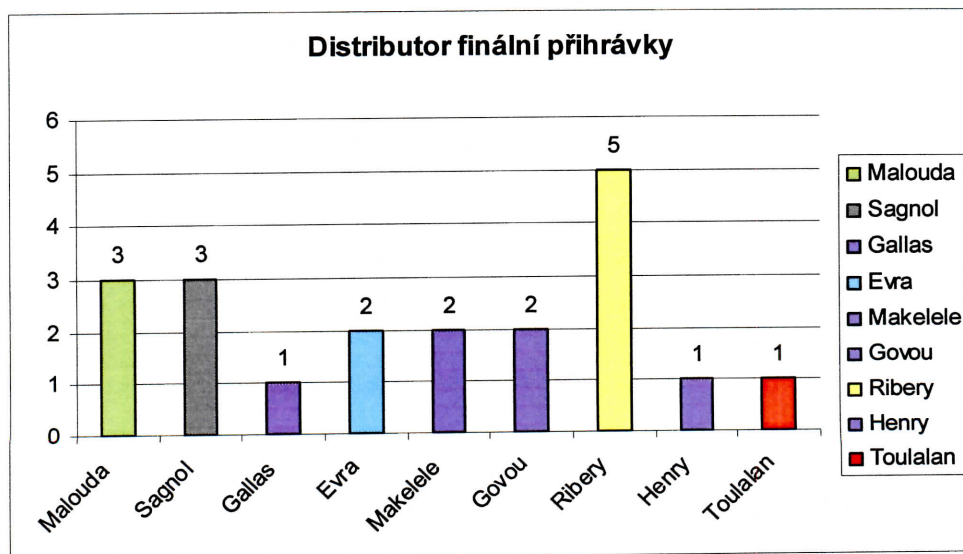
Přes četnost všech střeleckých příležitostí obou mužstev (celkem 26), byla přesnost střeleckých situací nízká. Pouhých 9 střel si našlo cestu do prostoru branky.

Grafický záznam jednotlivých útočných akcí viz. příloha č. 12.-31.

Obrázek č. 5 - Zapojení hráčů do útoku a jejich útočná spolupráce

Graf č. 6 - Distributor finální přihrávky

3.4.4. Francie – Itálie

0 : 2

(0 : 1)

17. června 2008, Curych, 20:45

Stadion: Letzigrund Stadion (kapacita: 30000 míst)

Návštěva: 30000 diváků

Branky: 26. Pirlo (penalta), 62. De Rossi

ŽK: 18. Evra, 47. Govou, 72. Boumsong, 85. Henry – 45. Pirlo, 45+4. Chiellini, 54.

Gattuso

ČK: 25. Abidal

Rozhodčí: Ľuboš Michel' - Roman Slyško, Martin Balko (všichni SVK)

Sestavy:

Francie: Coupet - Clerc, Gallas, Abidal, Evra - Govou (66. Anelka), Toulalan, Makelele, Ribéry (9. Nasri, 25. Boumsong) - Benzema, Henry. Trenér: Domenech.

Itálie: Buffon - Zambrotta, Panucci, Chiellini, Grosso - Pirlo (55. Ambrosini), De Rossi, Perrotta (64. Camoranesi), Gattuso (82. Aquilani) - Toni, Cassano. Trenér: Donadoni.

Tabulka č. 9 - Obecně platné statistické ukazatele zápasu

Francie	Statistika zápasu	Itálie
0	Góly	2
4	Žlutá karta	3
1	Červená karta	0
13	Střely celkem	15
3	Střely na branku	4
22	Faul	23
3	Roh	3
2	Ofsajd	2
30'44''	Držení míč (čas)	28'52''
51 %	Držení míče (%)	49 %

3.4.4.1. Hodnocení útočné fáze

Francie nastoupila do utkání se dvěma změnami v obranné linii, kde trenér Domenech nechal na lavičce zkušeného Liliama Thurama, kterého nahradil překvapivě Abidalem. Vystřídal také pravého obránce Sagnola za Clerca. Základem úspěchu proti Holandsku měla být bezchybná defenzivní činnost a k tomu přímo úměrné zlepšení útočné fáze hry. Tomu měl pomoci Karim Benzema.

Od začátku zápasu se nedařilo střednímu obránci Abidalovi. Velké problémy mu dělal hlavně Luca Toni. Jeho nevydařený vstup do utkání vyvrcholil hned ve 25. minutě, kdy byl vyloučen za faul na právě zmiňovaného Luca Toniho.

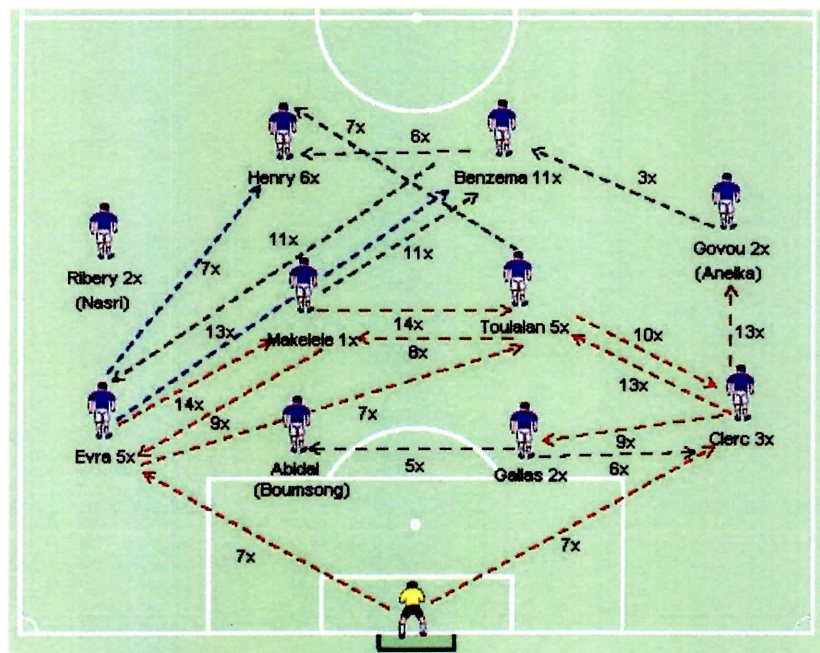
Ještě před tímto okamžikem vznikla v 7. minutě situace, která také ovlivnila celý průběh zápasu. V jednom z osobních soubojů se zranil jako jediný na šampionátů z Francouzů nekritizovaný Franck Ribéry, za něhož naskočil Samir Nasri, který se musel ve 25. minutě po vyloučení Abidala opět poroučet ze hřiště.

Francouzi to měli tedy od začátku v početní nevýhodě a za stavu 0:1 velmi těžké.

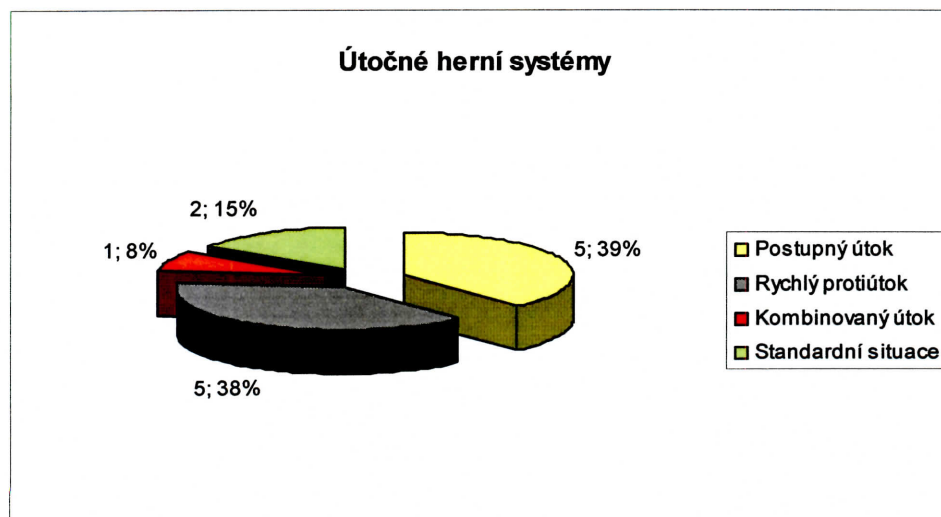
Velká snaha o změnu stavu byla cítit od dvojice útočníků Karima Benzemi a Thierryho Henryho.

Na obrázku č. 6 vidíme výsledek provedené analýzy, kde můžeme vidět aktivní zapojení hráčů do útoku (číslo vedle jména). Spolupráce jednotlivých hráčů naznačuje postupnost jednotlivých útoků (červené šipky) a rychlých protiútoků, které nám potvrdila další analýza na grafu č. 7 s rozborem jednotlivých útočných akcí (tabulka č. 11., 12., 13.)

Obrázek č. 6 - Zapojení hráčů do útoku a jejich útočná spolupráce

Graf č. 7 - Kvantita jednotlivých útočných systémů

Tabulka č. 10 - Postupné útoky

Minutáž utkání	Počet zapojených hráčů	Počet přihrávek	Čas útočné akce (s)	Zapojení hráči do útoku
2.	3	2	10	Gallas, Benzema, Ribery
52.	4	3	9	Benzema, Evra, Toulalan, Henry
55.	4	6	17	Makelele, Benzema, Henry, Toulalan
66.	3	3	13	Benzema, Evra, Toulalan
74.	5	6	18	Anelka, Clerc, Toulalan, Benzema, Evra

Tabulka č. 11 - Rychlé protiútoky

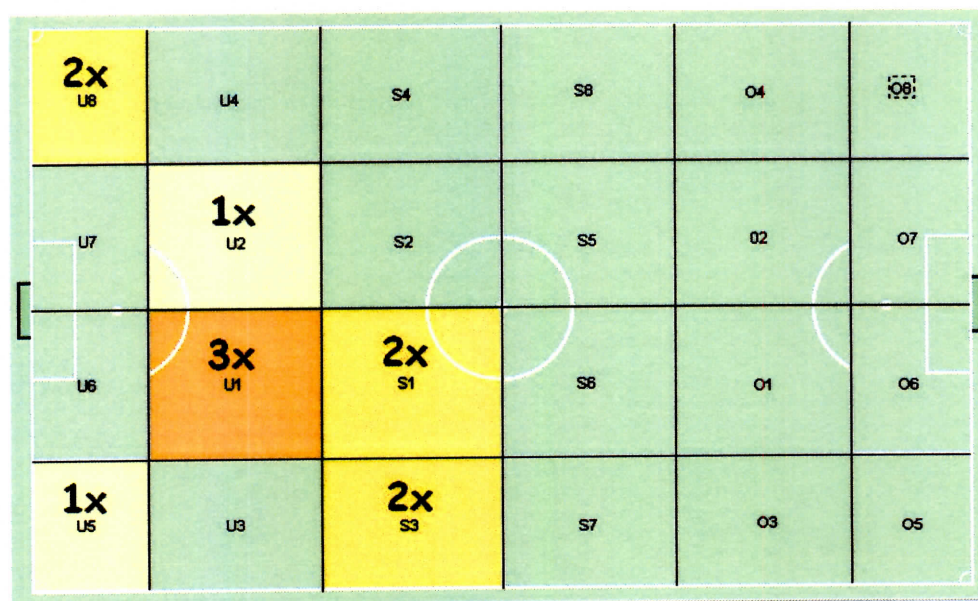
Minutáž utkání	Počet zapojených hráčů	Počet přihrávek	Čas útočné akce (s)	Zapojení hráči do útoku
6.	2	1	6	Henry, Ribery
15.	2	2	6	Clerc, Benzema
19.	3	2	8	Evra, Benzema, Govou
34.	3	2	8	Gallas, Toulalan, Henry
53.	3	2	11	Benzema, Evra, Henry

Tabulka č. 12 - Kombinované útoky

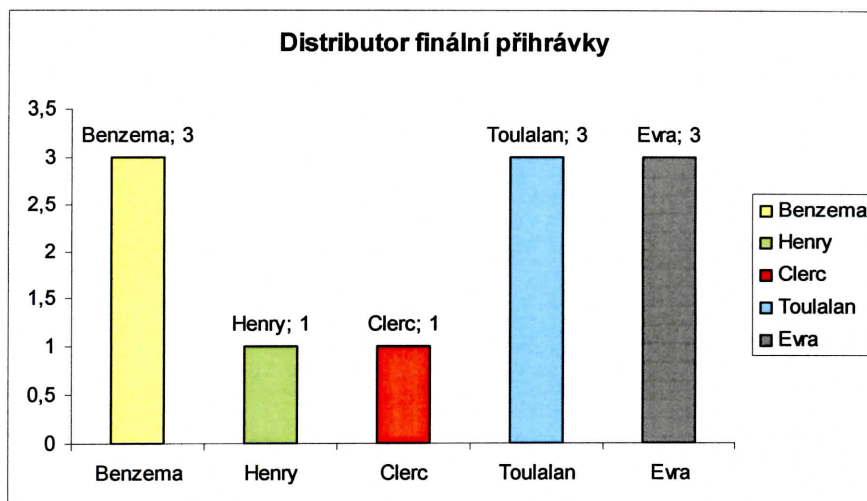
Minutáž utkání	Počet zapojených hráčů	Počet přihrávek	Čas útočné akce (s)	Zapojení hráči do útoku
50.	5	5	11	Clerc, Toulalan, Govou, Henry, Benzema

Z analýzy pro útočnou fázi (obrázek č. 6) můžeme vyčíst opět velký vliv ofenzivní podpory Patrice Evry, který byl s 69 přihrávkami nejčastějším distributorem přihrávek, jak pro útočníky (modrá šipka), tak pro ostatní spoluhráče. Jako důkaz nám poslouží obrázek č. 7, který znázorňuje prostor finální přihrávky. Na něm je opět viditelná převaha distribuce z levé strany. Na tuto situaci také zřejmě trenér Domenech reagoval vystřídáním Govoua Anelkou, aby oživil také útočnou aktivitu na pravé polovině hřiště. Graf č. 8 ukazuje na konkrétní distributory finálních přihrávek, kterými byli právě nejaktivnější hráči zápasu Evra, Benzema, Toulalan. Opět převažoval typ krátkých přihrávek (graf č. 9). Grafický záznam jednotlivých útočných akcí viz. příloha č. 32.-42.

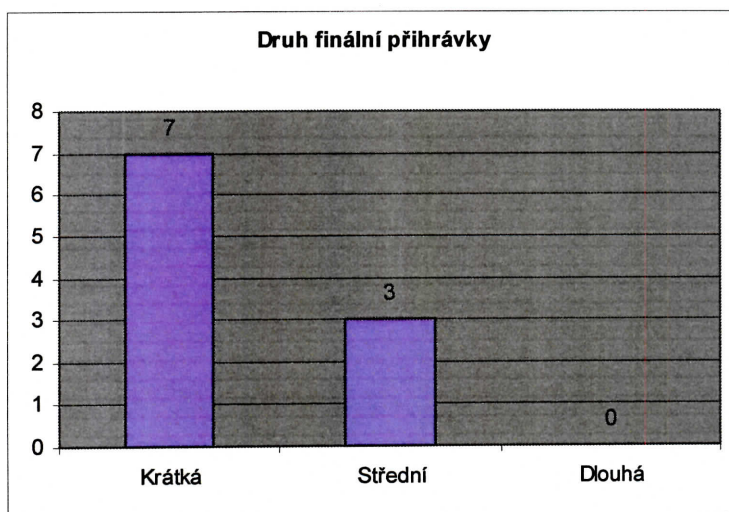
Obrázek č. 7 - Prostor finální přihrávky

Graf č. 8 - Distributor finální přihrávky

Graf č. 9 - Druh finální přihrávky

4. Závěrečná část

4.1. Diskuze

Výsledky byly zpracovány ze všech tří zápasů odehraných v základních skupinách.

Analýza provedená organizací UEFA vypovídá o tom, že rychlé protiútoky a držení míče jsou největšími zbraněmi současného evropského fotbalu. Technický ředitel UEFA Andy Roxburgh současně k Euru 2008 dodává a popisuje tak moderní pojetí hry, že nešlo o klasické protiútoky, kdy se snažíte dostat míč co nejrychleji od jednoho vápna k druhému. Byly to kolektivní protiútoky, při nichž se hráči ve velké rychlosti pohybují kupředu, ještě než se tam dostane míč.

Výsledky mé analýzy ukázaly na to, že z celkových 46ti útočných akcí, měly z 35 % (16) charakter rychlého protiútku, 30 % (14) postupného útoku, 20 % (9) kombinovaného útoku a 15 % (7) standardní situace. Tento výsledek se shoduje s výše uvedenou analýzou organizace UEFA.

Z podrobnějšího zkoumání těchto výsledků vyšel fakt, že základní osou pro útočnou fázi hry byli obránce Patrice Evra, středový záložník Jérémy Toulalan, Franck Ribéry, útočníci Karim Benzema a Thierry Henry. To dokládá vzájemná spolupráce hráčů (obrázek č. 1., 6., 7.).

Franck Ribéry se podílel na útočných akcí svého týmu (graf č. 10) ze 47,8 % (22), Jérémy Toulalan 37 % (17), Thierry Henry 34,8 % (16), Karim Benzema 32,7 % (15) a obránce Patrice Evra 28,3 % (13).

Nejčastějšími střelci (graf č. 11), z vystřelených 46 střel na soupeřovu branku, byli útočník Thierry Henry 19,6 % (9), Karim Benzema 17,4 % (8), záložníci Franck Ribéry 15,2 % (7) a Jérémy Toulalan 13,1 % (6).

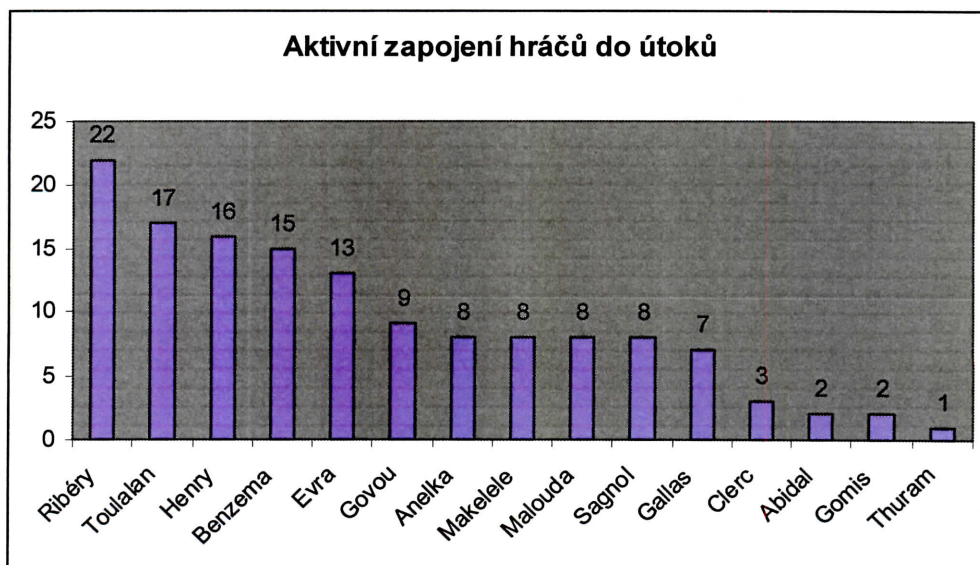
Výsledek analýzy také poukázal na hlavní distributory finálních přihrávek (graf č. 12), kdy z celkových 39 přihrávek byl nejčastějším distributorem opět Franck Ribéry 23,1 % (9), Jérémy Toulalan 12,8 % (5) a obránce Patrice Evra 12,8 % (5).

Všichni výše zmínění hráči odehráli na turnaji téměř dva celé zápasy kromě Jérémy Toulalana, který odehrál celých 180 minut.

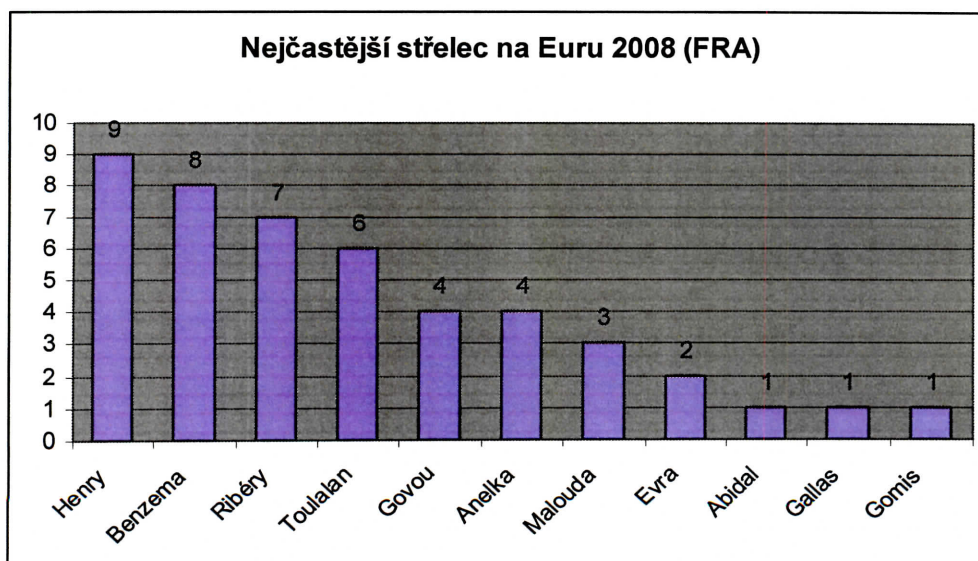
Z výše uvedených výsledků můžeme konstatovat, že Franck Ribéry byl hlavním „mozkem“ útočných akcí Francouzů na šampionátu a jeho zranění v posledním utkání proti

Itálii, tak snížilo šance na úspěch útočné fáze v posledním zápase skupiny a celého šampionátu.

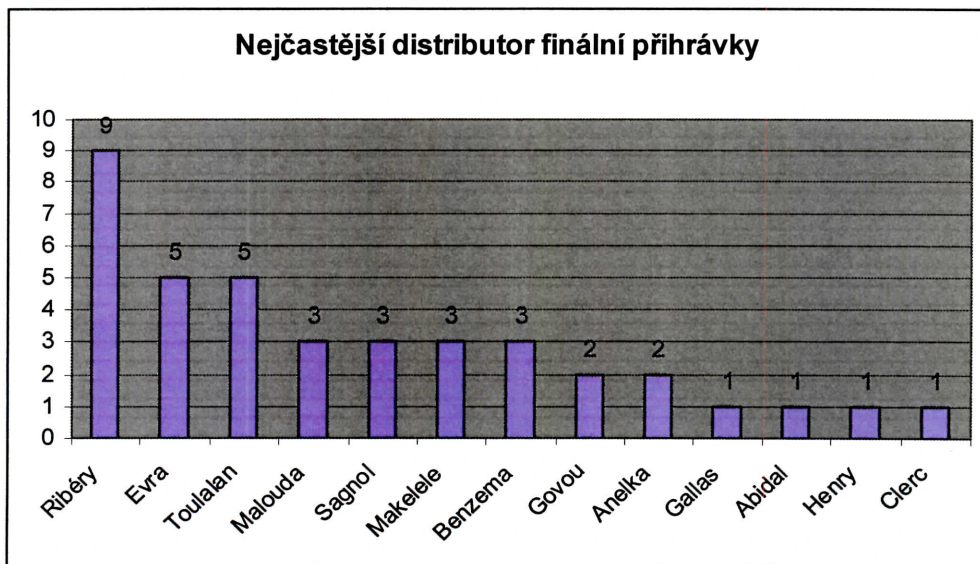
Graf č. 10 - Aktivní zapojení hráčů do útočné fáze hry

Graf č. 11 - Nejčastější střelec týmu

Graf č. 12 - Nejčastější distributor finální přihrávky

4.2. Závěr

Pro jakéhokoliv trenéra musí být správné a objektivní zhodnocení herního výkonu (v našem případě útočné fáze hry) primárním úkolem.

My jsme se zaměřili na několik bodů útočné fáze hry, na to jaký nejčastější typ útoku byl využíván a kteří hráči se na těchto herních činnostech nejvíce podíleli. Z toho nám vyplynula určitá vzájemná spolupráce hráčů v každém utkání, která nám poukázala na využívání jednotlivých prostorů hřiště v jednotlivých zápasech. Závěrem můžeme říci, že jsme tak sice mohli určit nejvyužívanější osu útočné hry Francouzů, ale jako negativum jejich spolupráce bychom mohli brát fakt, že zakládání útočných akcí týmu bylo většinou rozloženo na jednoho hráče, těžiště hry se tak posouvalo podle pohybu tohoto hráče, a soupeř tak mohl snadněji eliminovat útočnou snahu Francouzů. Proto bychom se na neúspěch útočné hry francouzského týmu mohli dívat i z toho hlediska.

5. Přehled literatury

1. BEDŘICH, L. *Fotbal: Rituální hra moderní doby*. Brno: Masarykova univerzita, 2006. ISBN 80-210-3927-2
2. BERÁNEK, M. *Jak se úspěšně prosadit v útočné fázi hry*. Fotbal a trénink. Unie českých fotbalových trenérů ČMFS.2, s.19-20, 1997
3. BUZEK, M. *Standardní situace obrana*. Fotbal a trénink. Unie českých fotbalových trenérů ČMFS.2., s. 11-16, 2003
4. BUZEK, M. *Studie herních výkonů na ME '08 podle zahraničních expertů*. Fotbal a trénink. Unie českých fotbalových trenérů ČMFS.4., s. 5-6, 2008
5. BUZEK, M., PROCHÁZKA, L. *Moderní obrana*. Praha: G.D.K Sport M., 2003. ISBN 80-86783-00-6.
6. DOBRÝ, L., SEMIGINOVSKÝ, B., *Sportovní hry: Výkon a trénink*. Praha: Olympia, 1988.
7. Hendl, J. *Úvod do kvalitativního výzkumu*. 1. vyd. Praha: Karolinum, 1997. ISBN 80-7184-549-3
8. CHOUTKA, M. *Moderní kopaná*. Praha: Olympia, 1970
9. CHOUTKA, M. *Základy specializace v kopané – učební texty pro DS*. 1. vyd., 1968
10. KAČÁNI, L., HORSKÝ, L. *Trénink vo fotbale*. Banská Bystrica: Šport, 1988
11. LANČI, J., ONDŘEJ, O., VAŠÁK J. *Fotbal: Pro trenéry IV. třídy*. Praha: Olympia, 1986
12. Lička, W. *Herní pojetí – taktické strategie*. Fotbal a trénink. Unie českých fotbalových trenérů ČMFS,1., s. 10, 2007
13. Lička, W. *Přechodové fáze – základ úspěchu mužstva*. Fotbal a trénink. Unie českých fotbalových trenérů ČMFS, 3-4, s.31, 1998
14. MATOUŠEK, F. *Základy kopané*. Praha: Olympia, 1973
15. NAVARA, M., BUZEK, M., ONDŘEJ, O. *Kopaná (Teorie a didaktika)*. Praha: SPN, 1986.
16. PSOTTA, R. *Analýza intermitentní pohybové aktivity*. Praha: Karolinum, 2003. ISBN 80-2460-692-5

17. VOTÍK, J. *Fotbal: Trénink budoucích hvězd*. Praha: Grada, 2003. ISBN 80-247-0463-3
18. VOTÍK, J. *Trenér fotbalu B UEFA licence*. Praha: Olympia, 2005. ISBN 80-7033-921-7

Další zdroje:

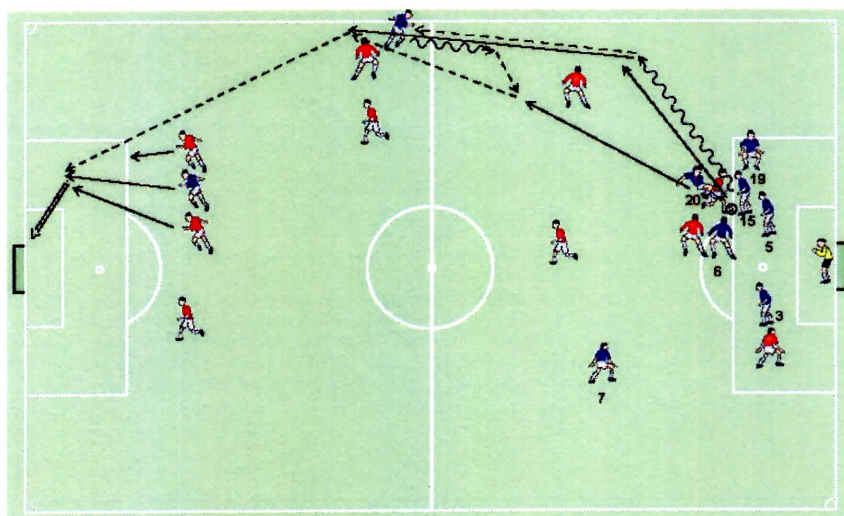
Program Drillbook Football Pro, Software pro fotbalové trenéry. Oddělení vzdělávání trenérů ČMFS.

Internetový portál www.castrolindex.com a www.eurofotbal.cz.

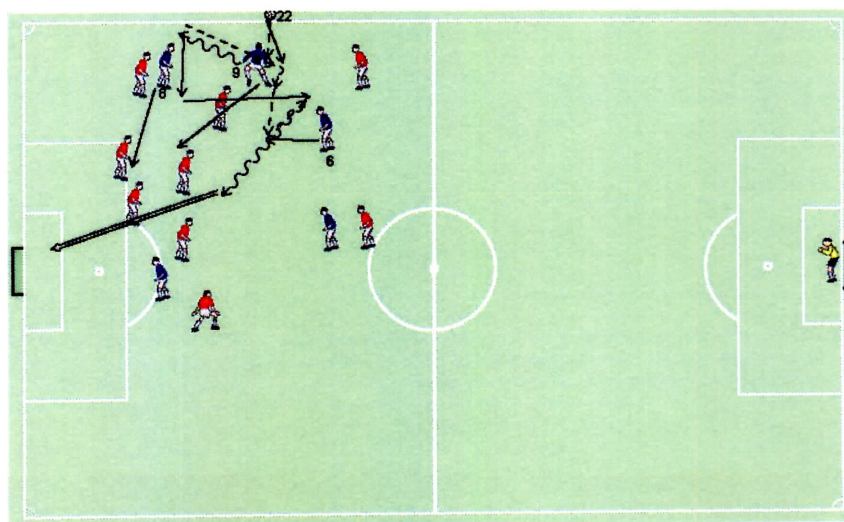
6. Přílohy

Francie - Rumunsko

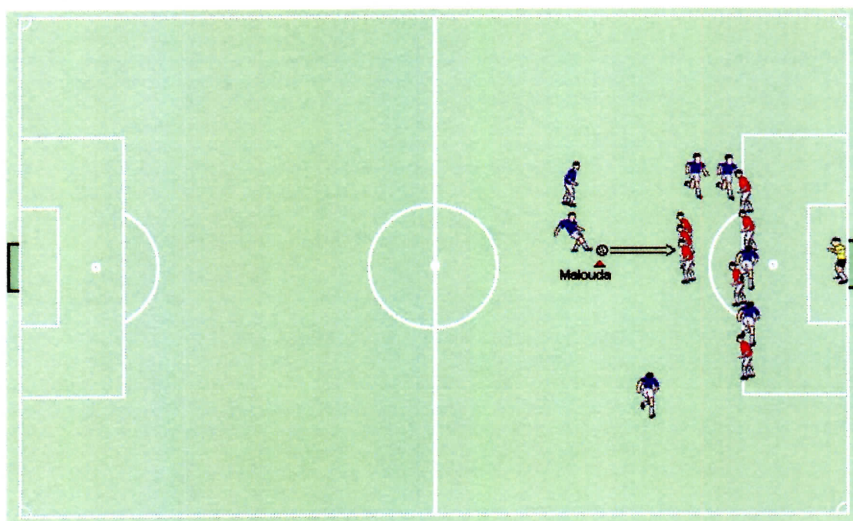
1. - 9. minuta - Anelka

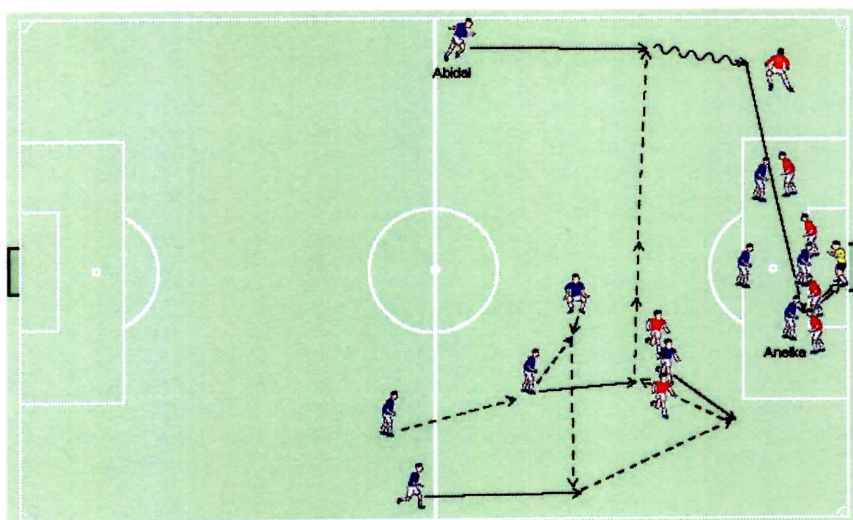
2. - 10. minuta – Benzema

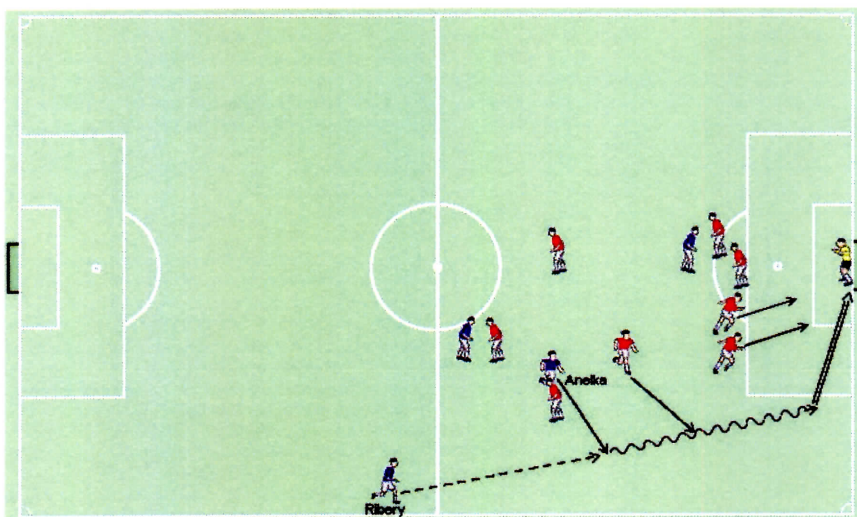
3. - 30. minuta – Malouda

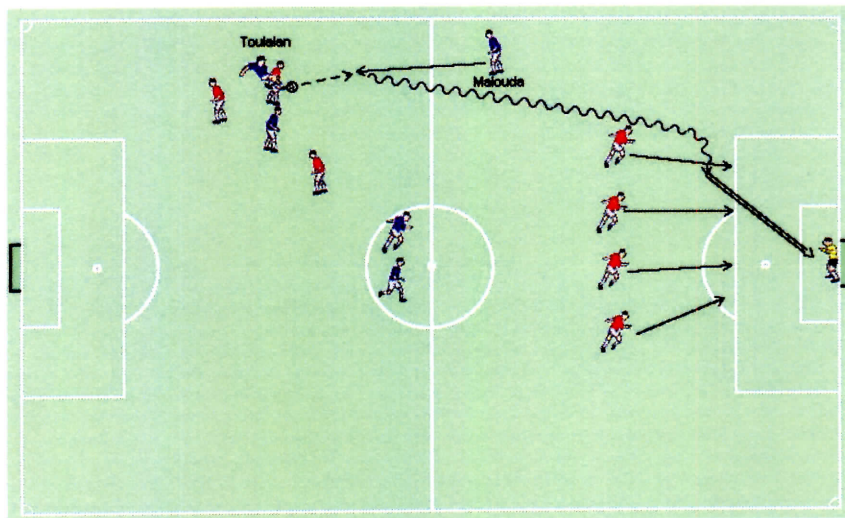
4. - 33. minuta – Anelka

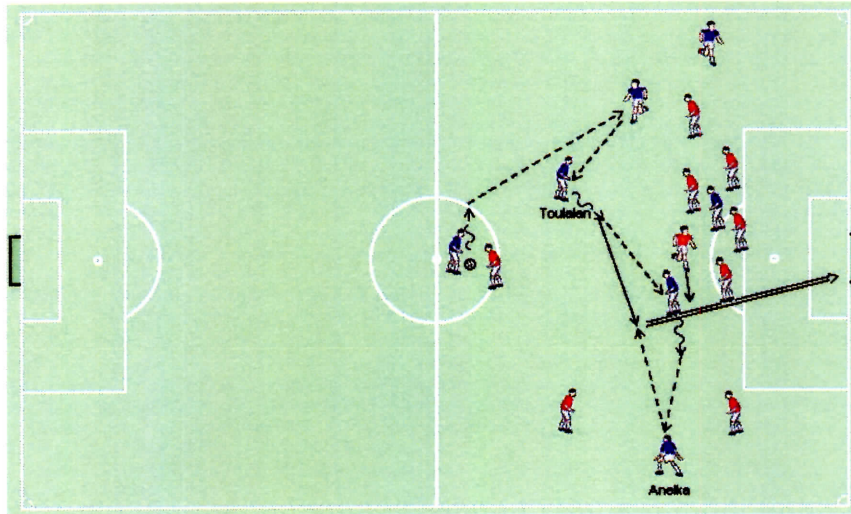
5. - 37. minuta – Anelka

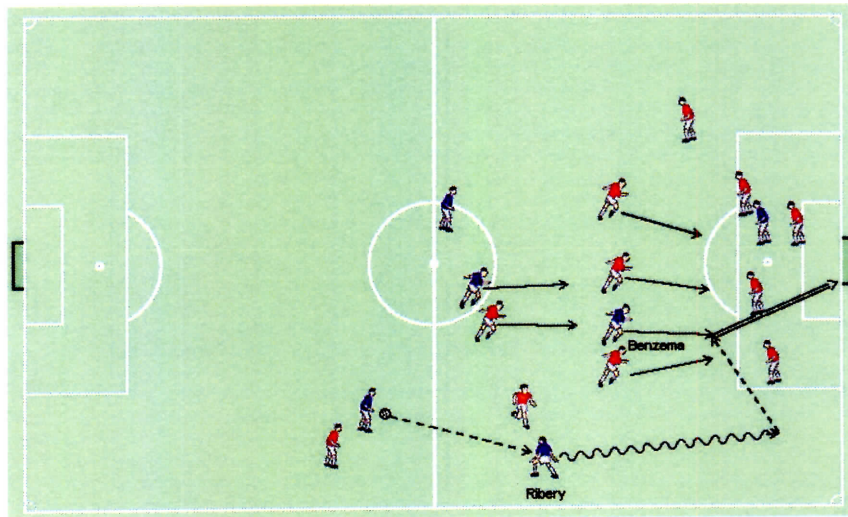
6. - 49. minuta – Malouda

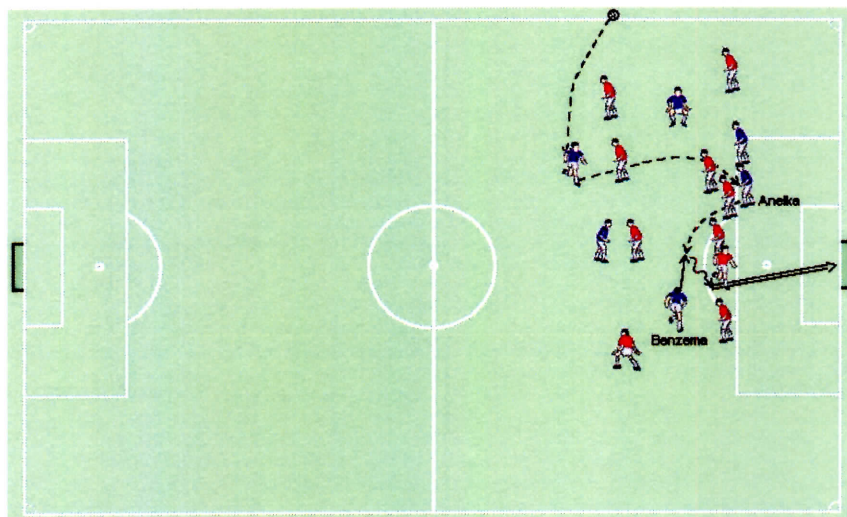
7. - 57. minuta – Toulalan

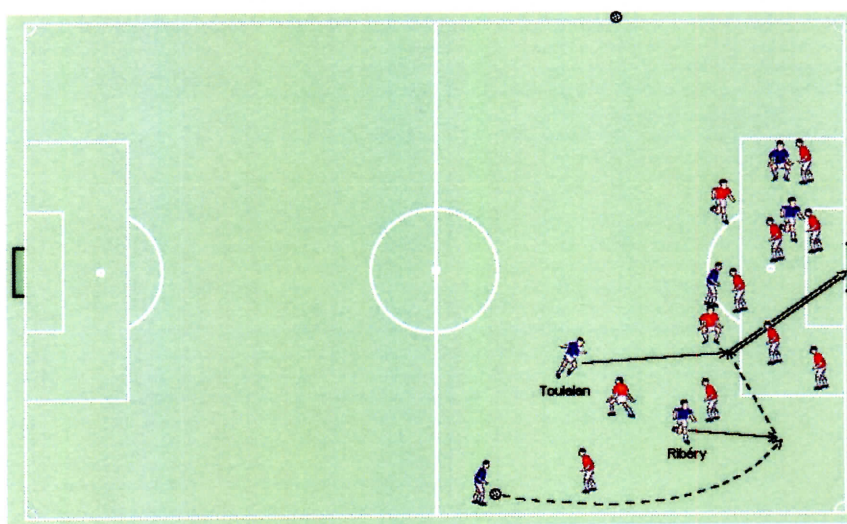
8. - 57. minuta – Benzema

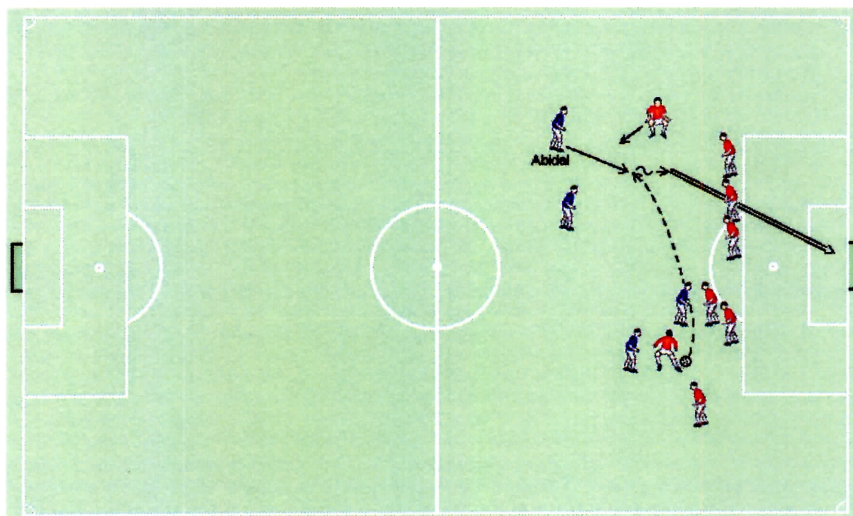
9. - 64. minuta – Benzema

10. - 66. minuta – Toulalan

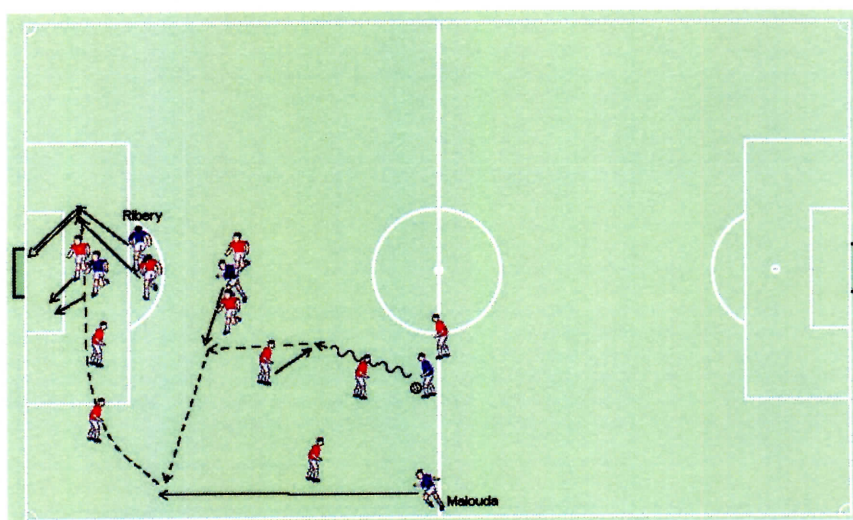

11. - 75. minuta – Abidal

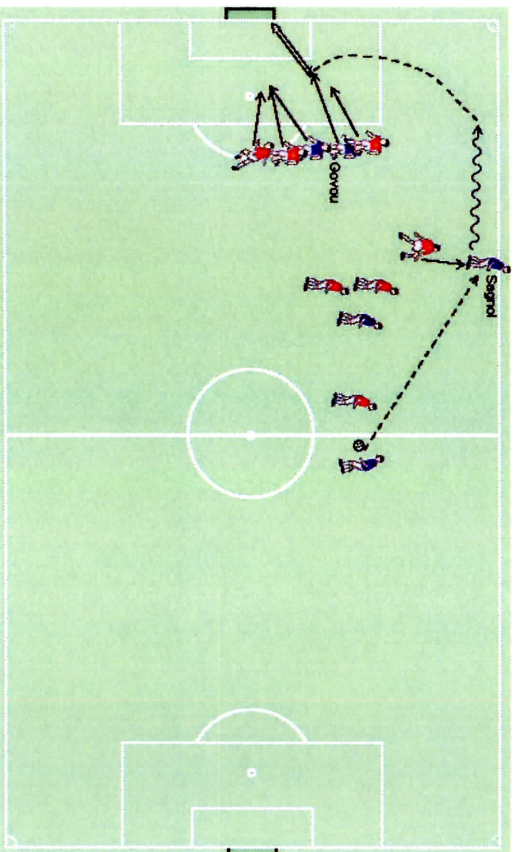

Francie - Holandsko

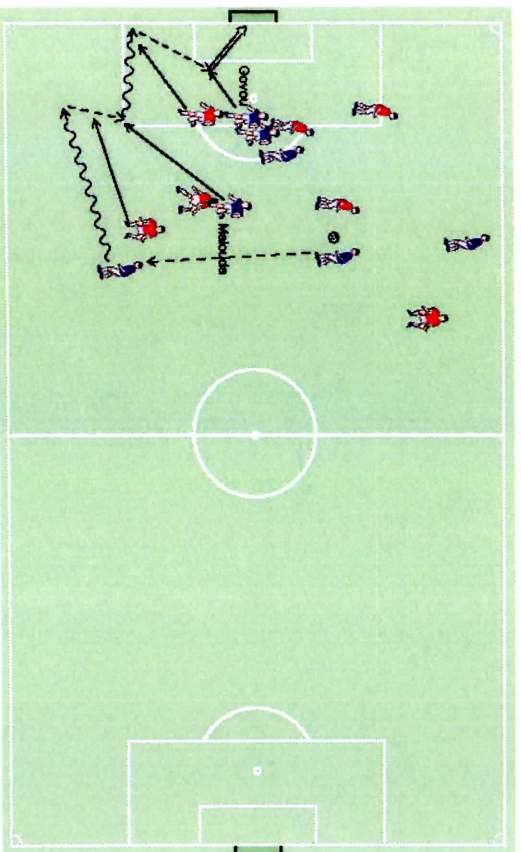
12. – 5. minuta – Ribéry

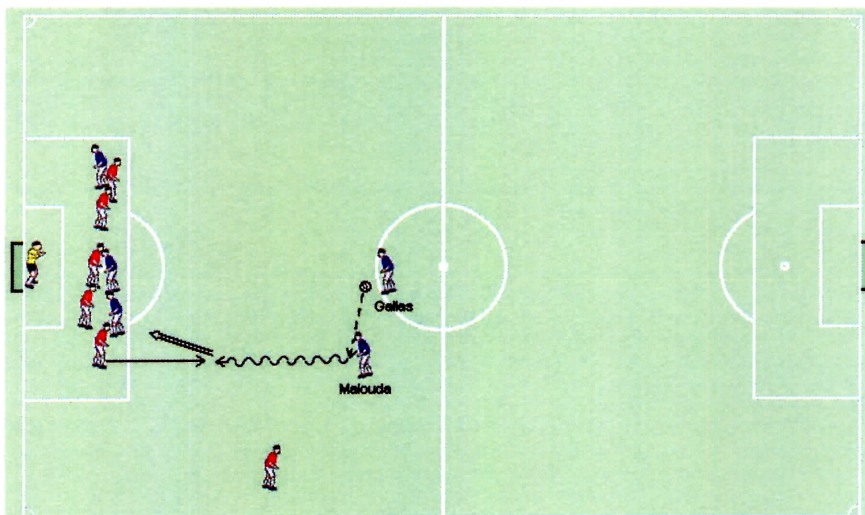
13. – 23. minuta - Govou

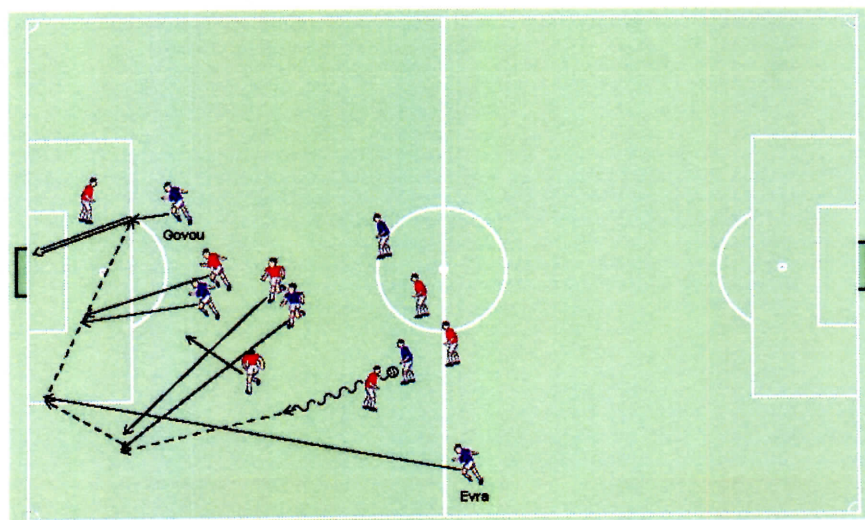
14. – 32. minuta – Govou

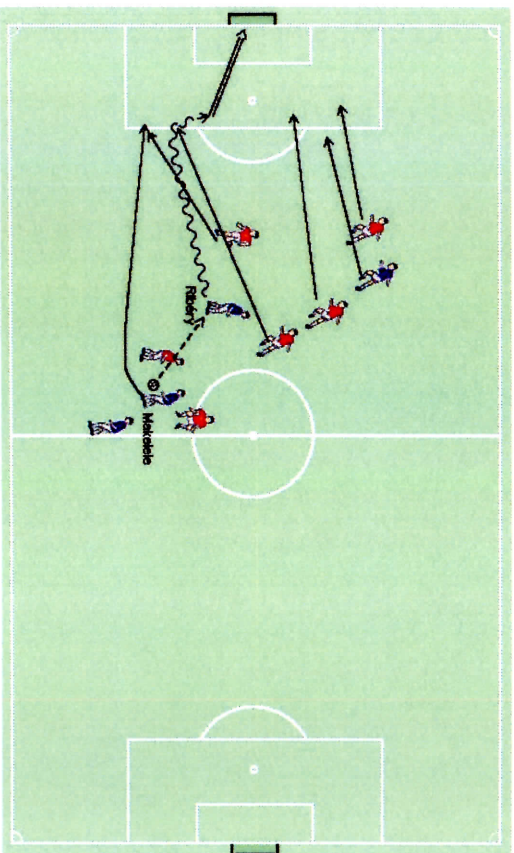
15. – 34. minuta – Malouda

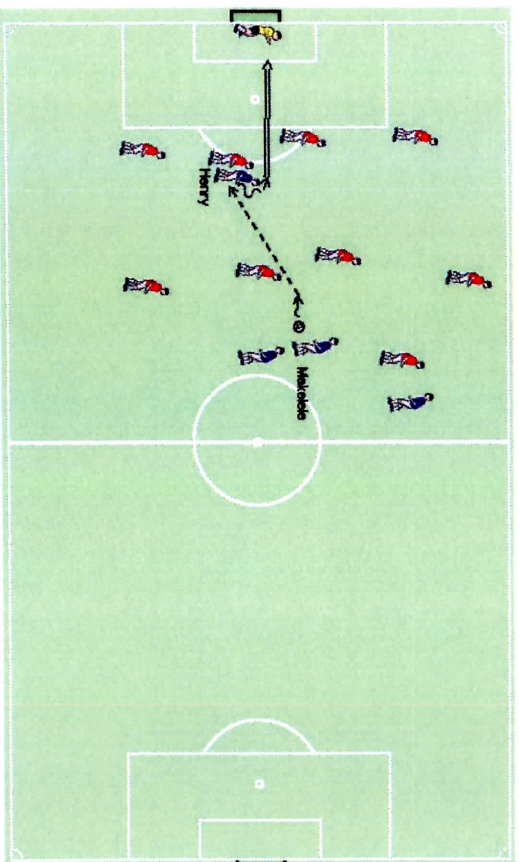
16. – 34. minuta – Govou

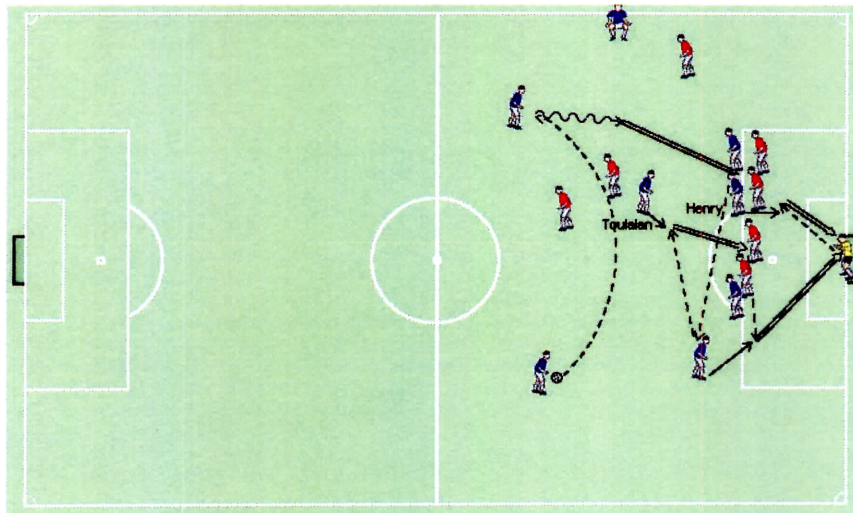
17. – 35. minuta – Ribéry

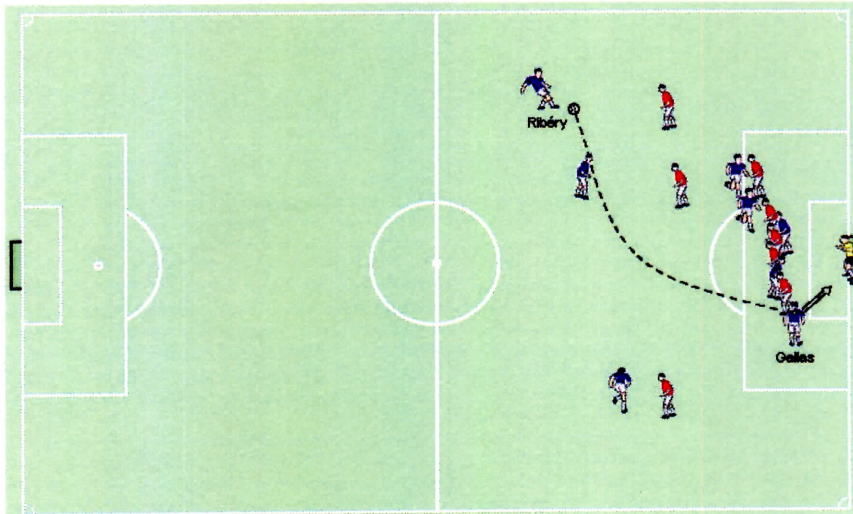
18. – 43. minuta - Henry

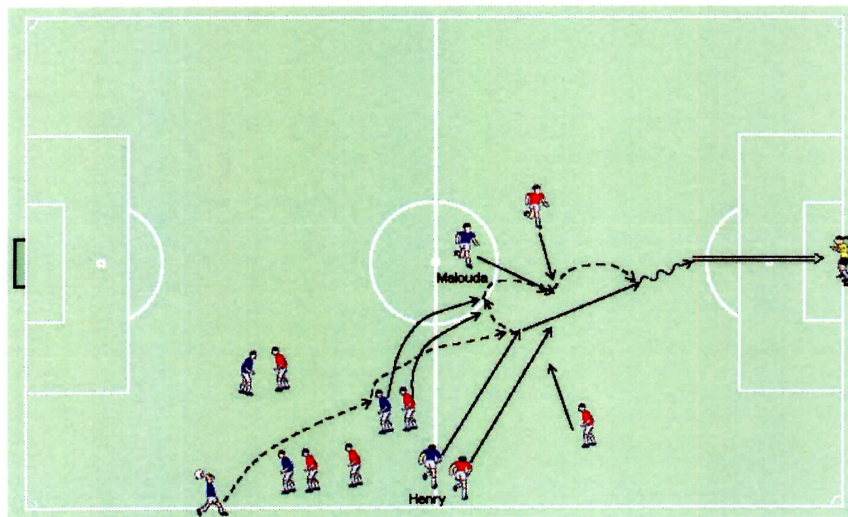
19. - 49. minuta – Toulalan, Henry

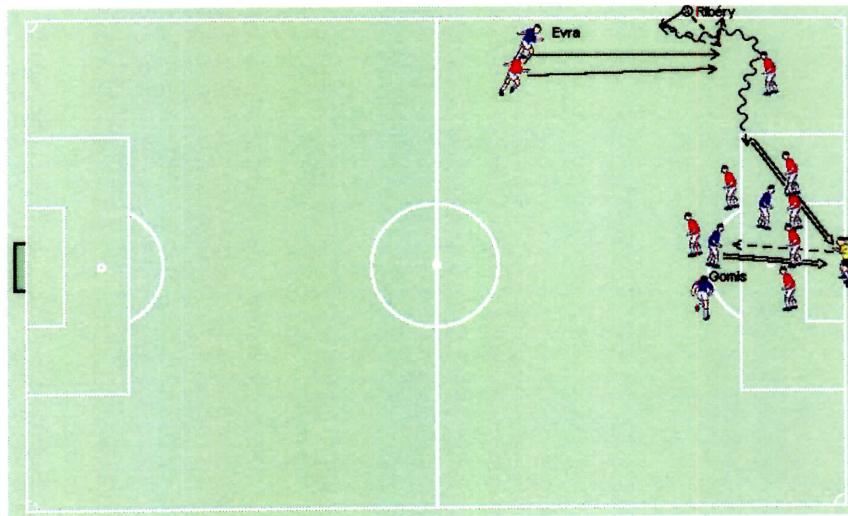
20. - 52. minuta – Gallas

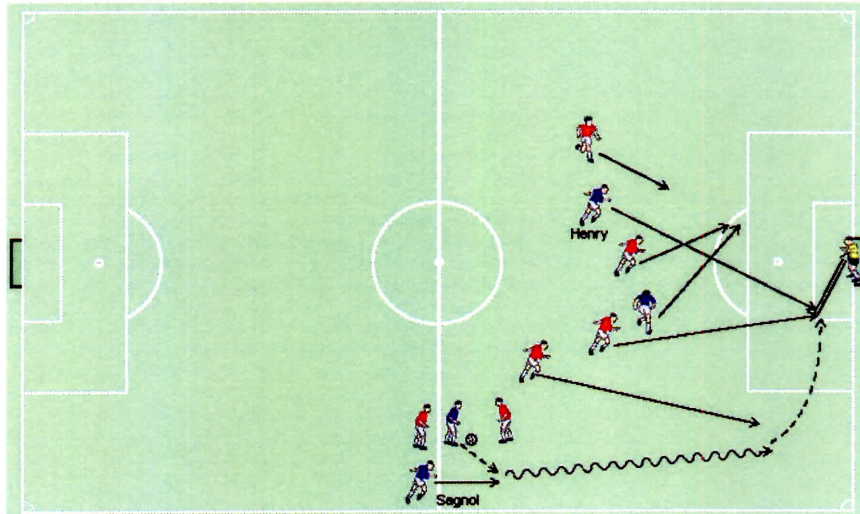
21. – 54. minuta – Henry

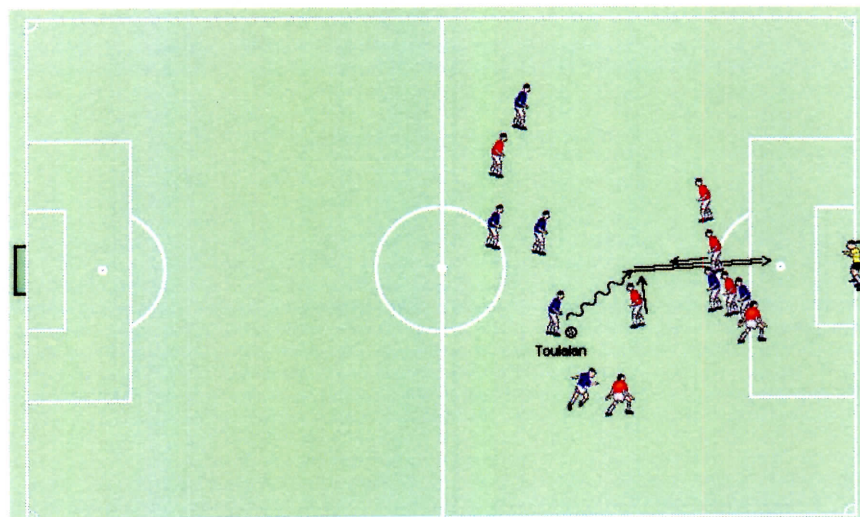
22. – 61. minuta – Ribéry, Gomis

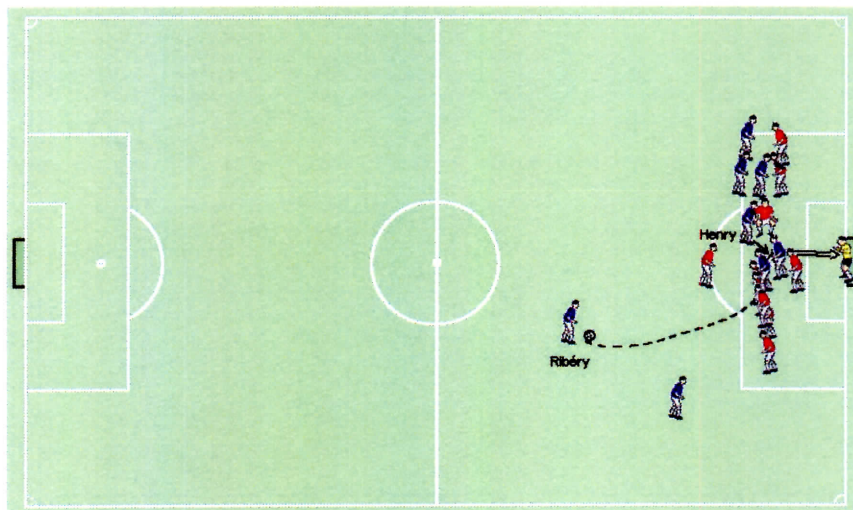
23. – 71. minuta – Henry

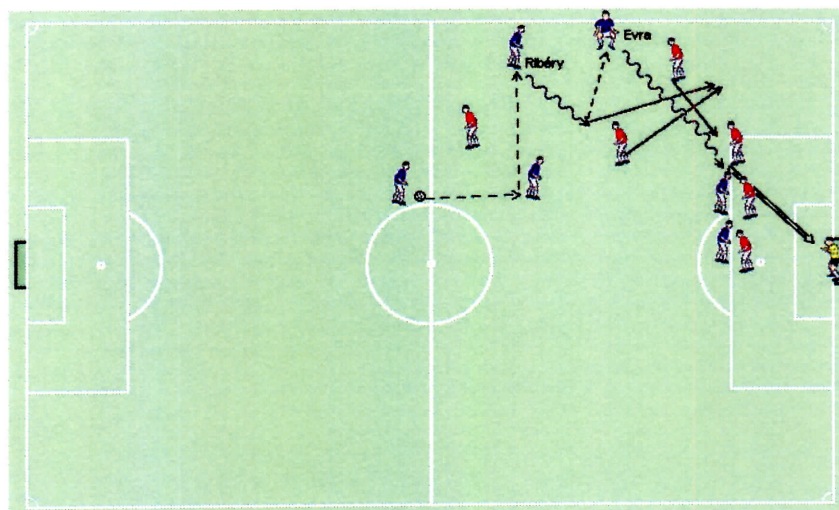
24. – 73. minuta - Toulalan

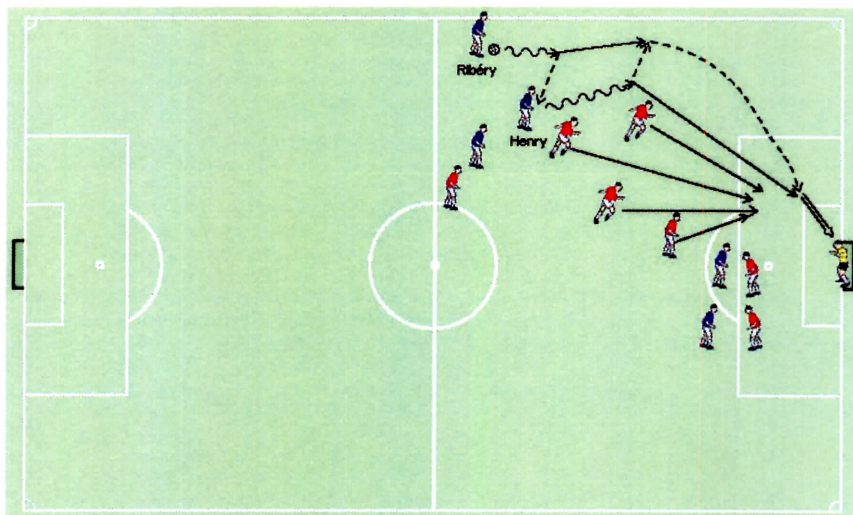
25. – 77. minuta – Henry

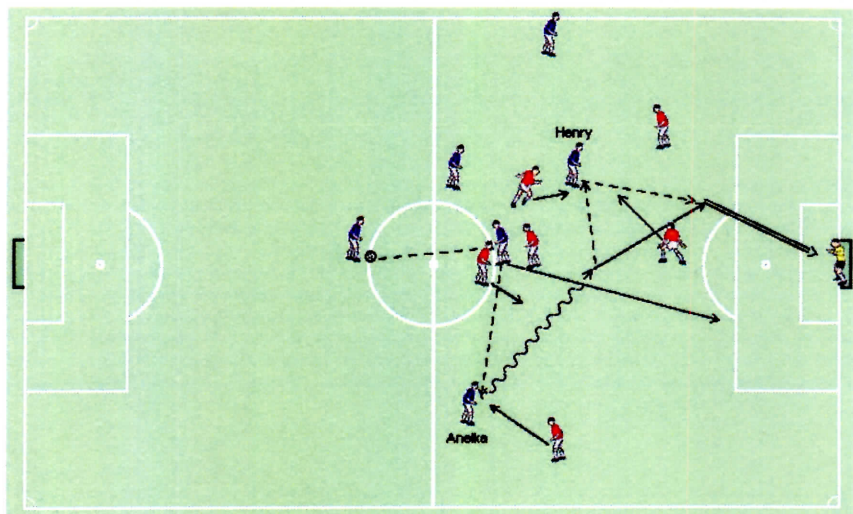
26. – 78. minuta – Evra

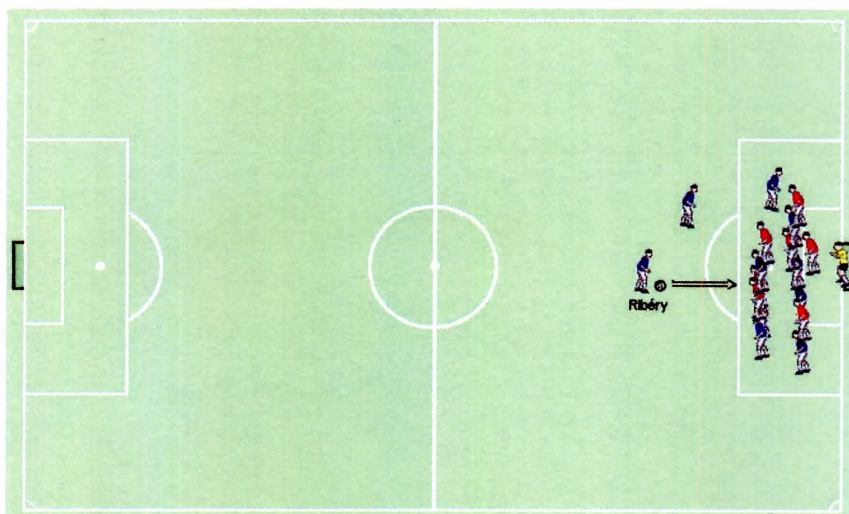
27. – 85. minuta – Henry

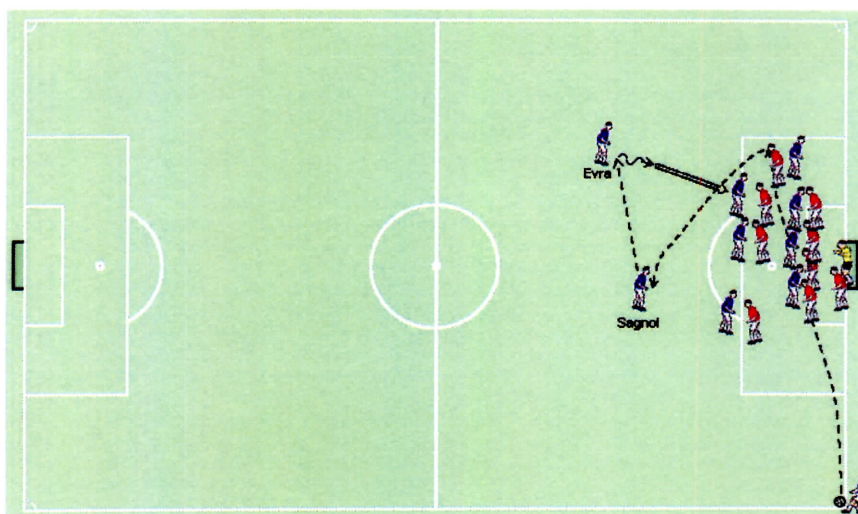
28. – 86. minuta – Anelka

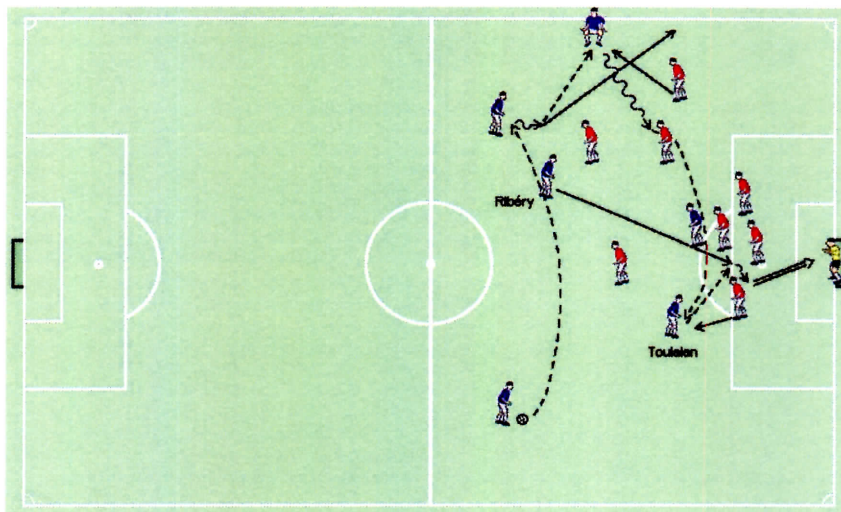
29. – 87. minuta - Ribéry

30. – 91. minuta – Evra

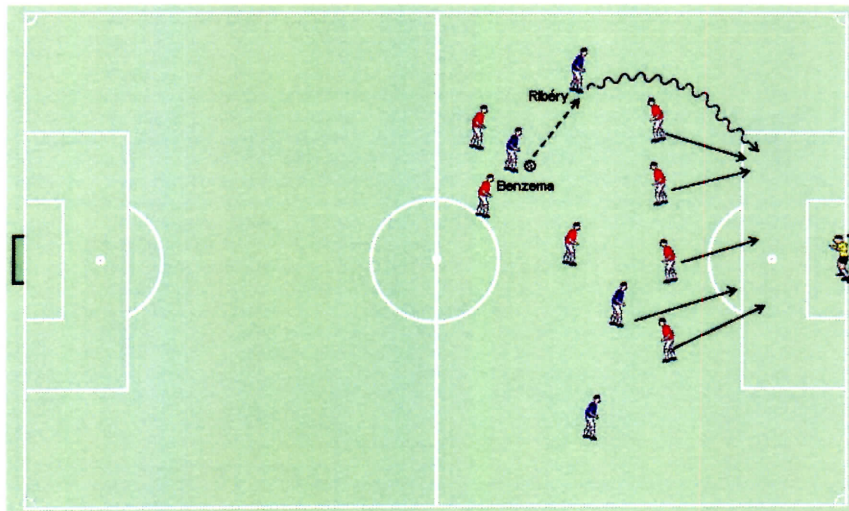

31. – 91. minuta – Ribéry

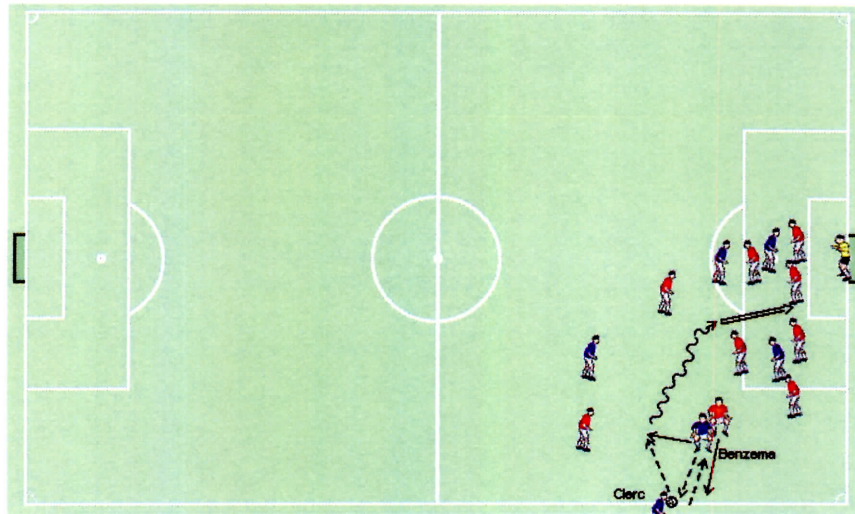

Franci - Itálie

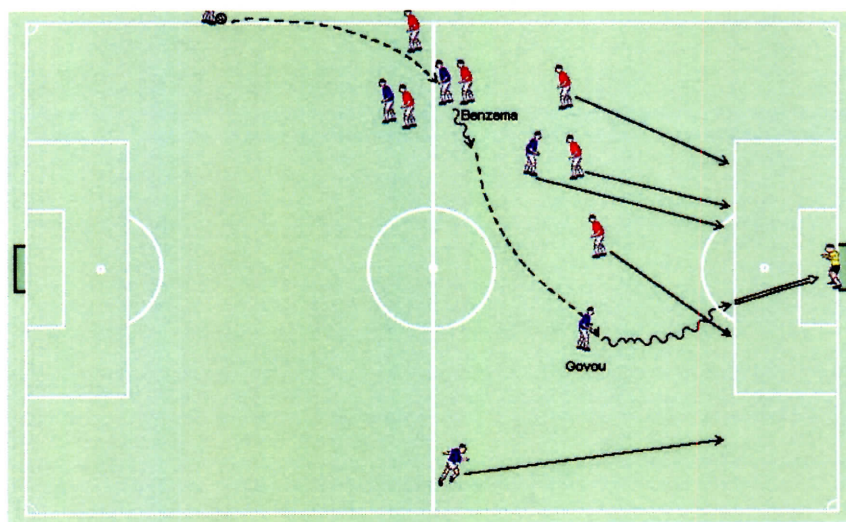
32. – 6. minuta - Ribéry

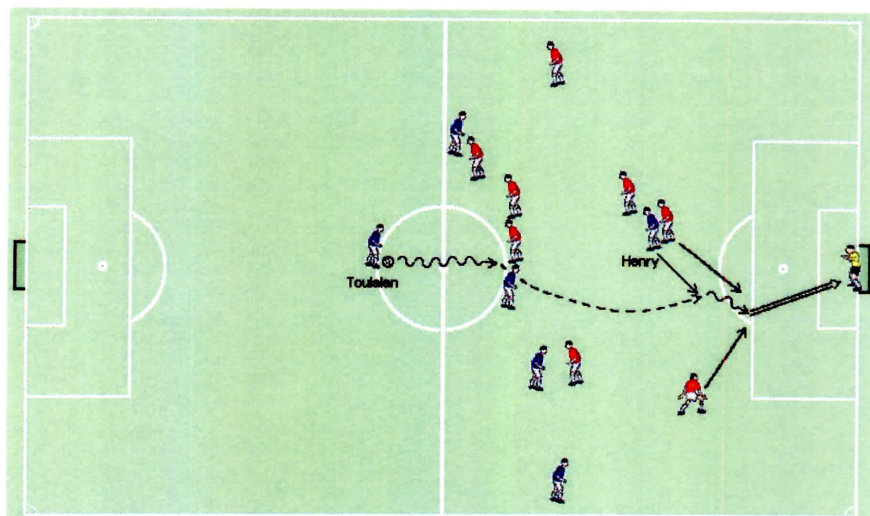
33. – 15. minuta – Benzema

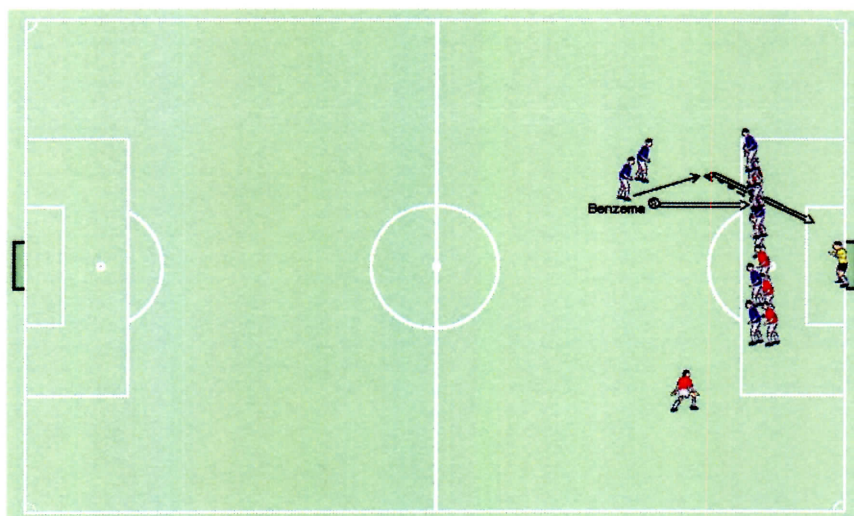
34. – 19. minuta - Govou

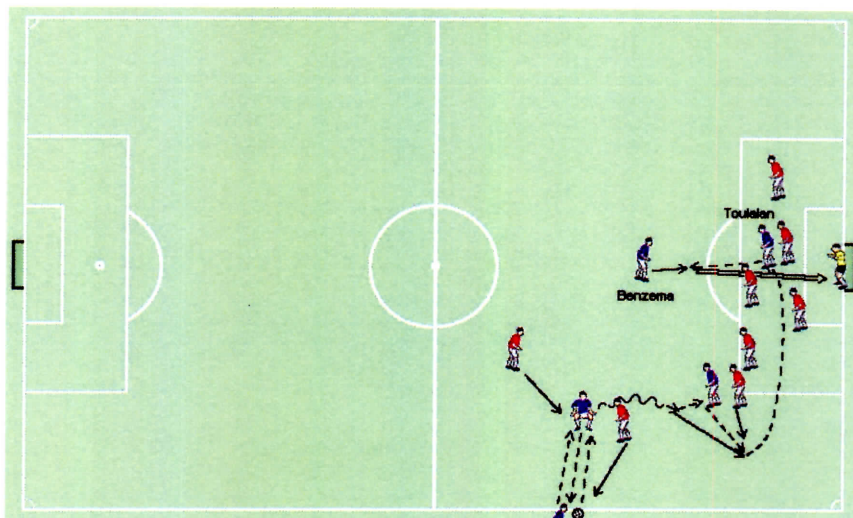
35. – 34. minuta – Henry

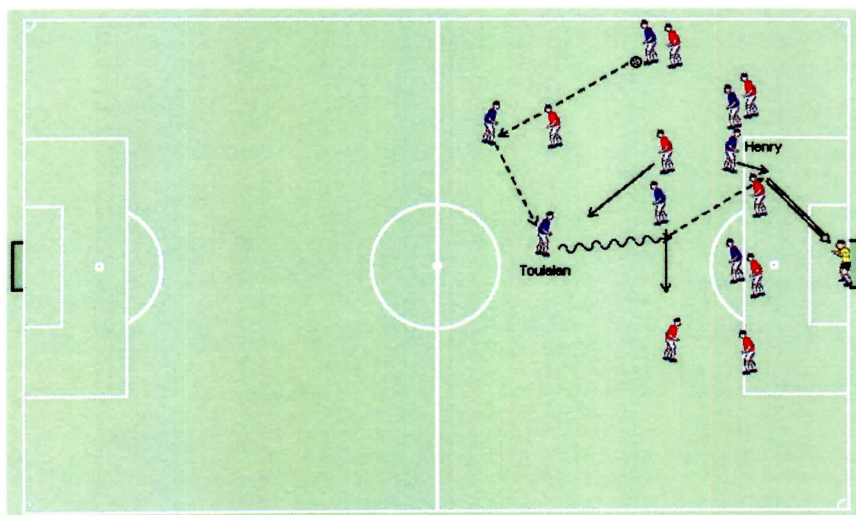
36. – 38. minuta – Benzema 2x

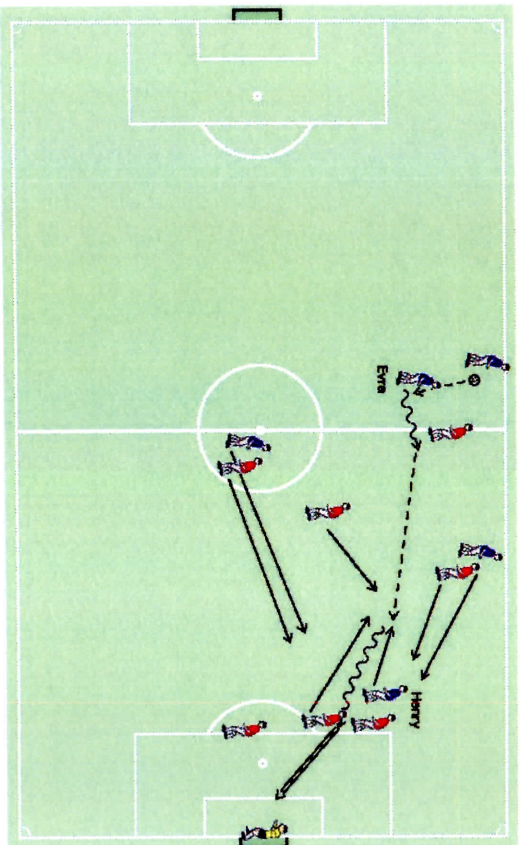
37. – 50. minuta – Benzema

38. – 52. minuta – Henry

39. — 53. minuta — Henry

40. — 55. minuta - Toulalan

